

DUVAR YAZISI

MART 2017 SAYI 1

DUVAR YAZISI FMV ÖZEL ISPARTAKULE IŞIK LİSESİ YARATICI YAZARLIK KULÜBÜ
ÖĞRENCİLERİNİN HAZIRLADIĞI ÜCRETSİZ KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERGISİDİR.

FMV ÖZEL ISPARTAKULE IŞIK LİSESİ

Değerli Duvar Yazısı Okurları,

Elinizde tuttuğunuz dergi, 2016-2017 Eğitim Öğretim Yılı'nın ilk sayısı olmakla beraber, aynı zamanda dergi ekibi olarak da çıkardığımız ilk sayımız. İlk sayımız aracılığı ile bütün yazar arkadaşlarım ve kendim adına sizlere merhaba demekten mutluluk duyuyorum. Yeni yeni oluşmaya başlayan dergi ekibimiz, umuyorum ki zaman içinde büyüyerek kocaman bir aile haline gelecek. Sevgili Okurlar, FMV Özel Ispartakule Işık Lisesi Duvar Yazısı dergisi ekibi olarak her yeni sayımızla acemilikten ustalığa ve dergi kültürünü okulumuza kazandırmaya biraz daha yaklaşacağız. Ben ve çok değerli ekip arkadaşlarım her yeni sayıda dergimizi, sizlere hak ettiğiniz kalitede sunmaya elimizden geldiğince çaba gösterecek ve her yeni sayımızı, şevkimizi ve heyecanımızı kaybetmeden hazırlamaya gayret edeceğiz. İyi okumalar dilerim.

Alper Kağan GÜLER

FMV Özel Ispartakule Işık Lisesi

İmtiyaz Sahibi : Arzu ALTUNTAŞ

Sorumlu Müdür Yardımcısı: İbrahim DİKBAŞ

Sorumlu Öğretmen : U. İlkay KILINÇ

Editör : Alper Kağan GÜLER

Düzeltili : U. İlkay KILINÇ

Tasarım : İnci GERÇEK

Adres : Tahtakale Mah. Gaffar Okkan Cad. No: 5/7 Ispartakule – AVCILAR İSTANBUL

İletişim : 0.212.6480975

e-mail : ıspartakule.lise@fmvisik.k12.tr

DUVAR YAZISI

İÇİNDEKİLER

6-8 Edebiyatta Renklerin Gücü

9- Moda ve Edebiyat Buluşması

10- Başka Tepeden

12-Geceykende Güneş Vardı

14-15 Tasavvuf Felsefesi

16-17 Geleneksel Sahne Sanatları

18-20 Şiirler Seni Söyler

22-23 Bu Yazarlar Çok Acayip

24-25 Aysel Git Başımdan

26-28 Baleyı Sevdiren Adam

30-31 Mavi Gözlü Büyük Asker

33-34 D&R 'a 2016.....

35-37 2016'nın Kazanan ve Kaybedenleri

38-39 Tarihsel Bir Miras

40-43 Karikatür – ROMEO&JULIED

44 Dil ve Bağımsızlık İlişkisi

45-49 Yazarların Doğdukları Evler

50-51 Boşluk

52- Yazarların Yazmalarına Sebep Olan Güçler?

53- İnsanoğlu Ve Yazmak

Sevgili DUVAR YAZISI Okuyucuları,

Arzu ALTUNTAŞ
FMV Ispartakule Işık Lisesi
Okul Müdürü

Yazarlara büyümek için bir alan gereklidir. Onların iyi yazabilmek için zamana, kötü yazabilme hakkına ve pratik yapma fırsatına ihtiyaçları vardır. Yazarlar doğru alanı bulduklarında içine bol bol istek, biraz yaşamışlık, azıcık da gayret katarlar ve gerisini bizden daha üstün güçlerin şekillendirdiğini bilirler.

FMV Ispartakule IŞIK Lisesi Yaratıcı Yazarlık Kulübü yazma hevesi olan herkes için kendini geliştirme fırsatıdır.

Yaratıcı Yazarlık Kulübü, yazmak isteyip de hep erteleyenler, ya beğenilmezsem korkusu taşıyanlar, yazdıklarını cesaret ile herkese göstermek isteyenler, yazma cesaretine ihtiyacı olanlar, yazarken kaybolup yol arayanlar, sadece keyif aldığı için yazanlar, yazarken tıkananlar ve kendini yazarken bulanlar içindir. Yaratıcı Yazarlık Kulübü samimiyettir, özveridir, keyiftir.

İşte bu elinizdeki dergi de kulüp öğrencilerimizin ilk ürünü. Ben okurken çok keyif aldım ve onlarla bir kez daha gurur duydum.

Sizlerin de keyifle okumanızı diliyorum.

Değerli "Duvar Yazısı" Okuyucuları,

Edebiyat sorulmamış sorular sorar, o soruların yanıtları ardından koşarken doyumsuz tatlar ve güzellikler yaratır. İnsan kişiliğinin ve doğasının bağımsızlık duygusunu yüceltir. Edebiyatın temel değerlerine duyduğumuz bu bağlılık, Duvar Yazısı'nın yayımlanmasının temel nedenidir.

Kelimelerin iyileştirici gücünün önce yüreğimizi arındırması sonra da dünyamızı tıpkı Can Yücel'in kaleminden dökülen : " Bu dünya, yoruldu mu kuşlar konsun diyedir." dizelerine çevirebilmesi için öğrencilerimiz kollarını sıvadılar ve edebiyat dergilerinin birinci sayısını çıkardılar.

Edebiyatın insan ve toplum için yaşamsal bir gereklilik olduğunun bilincinde olan, kelimelerin büyüüne kapılan ve bu kadar kısa zamanda büyük bir hevesle çalışan öğrencilerimi sevgiyle kucaklıyorum.

Dergimizin ilk sayısında başta öğrencilerim olmak üzere emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum. Keyifli okumalar...

Sevgi ve saygılarımla...

Umut İlkey KILINÇ
FMV Ispartakule Işık Lisesi
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Edebiyatta **RENKLERİN** Gücü

Tess of the D'Urbervilles

Arzu ALTUNTAŞ
FMV Özel İspartakule Işık Lisesi
Okul Müdürü

Ben bir İngiliz Edebiyatı aşığıyım. Yaratıcı yazma kulübünün çıkardığı bu güzel dergiye basımdan önce göz gezdirdiğimde ben de bir şeyler yazmalıyım diye düşündüm.

Ne ile ilgili yazmam gerektiğini kendime sorduğumda da "Tabi ki İngiliz Edebiyatı" dedim. Bu yazımla öğrencilerime İngiliz edebiyat eserlerinin niye yüzyıllarca yaşayan büyük eserler olduğu, bu romanların rastgele yazılan ve sadece güzel bir dille anlatılan güzel hikayeler olduğu için ölümsüz olmadığı, anlayarak ve sihrini kavrayıp, çözümlenerek okudukları takdirde ne kadar zevk alabilecekleri konusunda belki biraz ipucu verebilirim diye düşünüp yazmaya başladım. Edebiyatta kullanılan imgeler ile başlamak istiyorum. Genelde sanat metinlerinde özellikle de şiirde imge bir zorunluluktur.

Çünkü bir iletişim aracı olarak dış dünyaya sıkı sıkı bağlı olan dil, her şeyi anlatmaya yetmez. Alışılmış bağdaştırmalar bir zaman sonra kültürel bir öge, bir sembol olur. Bu durumda da sanatçı özgünlükten uzaklaşmış olur. Oysa sanat, özgünlük üzerine kurulur, sanatçılar birbirlerinden malzemeyi kullanım biçimleriyle ayırılır. Yenilik yapmayan, yeni bir söyleyiş, ses, yapı ve dil geliştirmeyen sanatçının ise geleceğe kalması, başkalarını etkilemesi söz konusu değildir, işte imge bütün bunlar için bir zorunluluktur. Fakat bu o kadar geniş bir konudur ki ben bu yazımda sadece İngiliz edebiyatındaki renk imgelerinden bahsetmek istiyorum. Bunu anlatırken de örneklemenin yerinde olacağını düşünüyorum. Renk imgelerinin önemini ve sizi okumadan nasıl sonuca götürdüğünü anlamamız için Thomas Hardy'nin ölümsüz eseri Tess of D'urbervilles' i seçtim.

Thomas Hardy kadar görsel anlamda hassas bir sanatçı için "renk" en önemli ve belirgin imgedir.

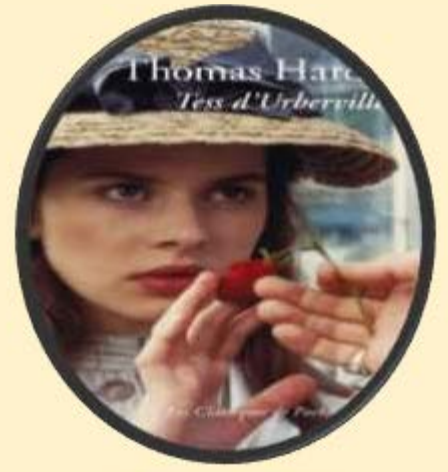
Eseri *Tess of D'urbervilles*'te de özellikle iki renk vardır ki kitabın tamamında değişik bölümlerde bilinçli olarak kullanılmıştır. Bu renk imgelerinin kendi içinde bir matematiği vardır. Kitap boyunca bilinçli olarak bize sunulan renkler; kırmızı ve beyazdır. İyi bir İngiliz Edebiyatı okuyucusu iyi bir eserdeki renk imgelerini çözdüğü noktada kitabın sonunu okumadan bilebilir.

Bu renkler asla gelişigüzel kullanılmış renkler değildir. İmgelerin büyüsünü çözüp önemini kavrayabilmek hem okuduğunuz klasik eserin neden büyük bir eser olduğunu çözenize yardım edecek hem de okumayı bulmaca çözmek kadar zevkli hale getirecektir.

Şimdi merak eden ve bu gizemli kapıyı aralamak isteyen öğrencilerimden bu kitabı aşağıda belirttiğim soruları cevaplamaya çalışarak ve not olarak okumalarını rica ediyorum. Romanın sonunu okumadan durun ve romanın nasıl tamamlanacağını tahmin edin. Sonra isterseniz hep birlikte çıkarımlarımızı bir söyle

şide paylaşırız. Eğer imge çözmek hoşunuza giderse daha sonra farklı bir kitap seçer yine deneriz.

Okurken dikkat edip not almanızı istediğim sorular şunlardır;

1. Tess ile ilk tanıştığımız bölümü bulun ve onun görüntüsünü anlatan cümleleri not alın. Kırmızı ve beyaz renklerin kullanıldığını göreceksiniz. Tüm kadınlar beyazlar içinde dans ederken Tess kafasında kırmızı bir kurdele taşıyor. (Tony Tanner'ın deyişi ile " Bu basit sahne ve verilen renk kontrastı tüm kitabın ve olacakların embryosudur.") Bu kırmızı – beyaz kalıbı tüm kitap boyunca etkili olacak.
2. Şimdi Prince'in öldürüldüğü bölümü bulun. Olanların anlatıldığı bölümdeki renklerin altını çiziniz. Sizce yazar niçin sahneyi anlatırken bu kadar detaya giriyor. Bu durum ne açıdan sembolik olabilir.
3. Tess'in D'urberville evine ilk giriş bölümünü bulun. Bina ne renk? Niçin bu kadar vurgulu

- verilmiş bu durum? Romanda başka hangi bina aynı renk? Sizce yazar niçin bu iki binayı aynı renk yaptı?
4. Tess'in Alec ile ilk karşılaştığı bölümü bulun. Onu ve Alec'i tasvir eden bölümleri bulup altını çiziniz. Bu arada Tess'in sürekli kızarıyor olması gözünüzden kaçmasın.
 5. Bahçede yürürken Alec'in Tess'e zorla sunduğu yiyecek ve çiçekler hangileridir? Sizce yazar bu dakikaları niçin bu kadar detaylı anlatıyor? O dönemde nelerin kabul görüp nelerin görmeyeceğini düşünün. Yazarın direk olarak söylemeden anlatmaya çalıştığı şey ne olabilir?
 6. Tess eve dönerken çiçeklerden birine ne oluyor? Yine olaya sembolizm çerçevesinden bakmaya çalışın.
 7. Tess'e saldırı bölümünde Tess'in görüntüsünü tarif ederken kullanılan rengin altını çiziniz. Bu renk daha önce not aldığınız renkler arasında nereye yerleşiyor?
 8. Hardy'nin roman boyunca kırmızı ve beyazı hangi objeler ve kişiler ile birlikte kullandığını not edin. Özellikle Tess ve Alec'in çiftlik makineleri ve güneş ışığını nasıl tanımladığına dikkat edin.

Renkler listeniz bittiğinde yazarın bunu niçin yaptığını düşünün. Ne çeşit bağlantılar kurmaya çalışıyor? Renkler neyi sembolize ediyor? Renk şablonunu çözdüğünüzde kitaba yeni dahil olan herhangi bir karakterin ne gibi olaylara sebep olacağını görebiliyor musunuz? Sonucu nerede görebildiniz? İpucu renk ne idi?

Şimdi zihninizde beliren renk imgeleri sayesinde kitabın sonunda ne olacağını söyleyin. İmgelerin dilini çözebildiyseniz sonucu okumadan bileceksiniz.

Kitabı okuyup, bu soruları cevaplandırduğunuz zaman sizinle bir araya gelip kitabı tartışalım, olur mu?

Duru TAYLAN
Hazırlık sınıfı

Beymen Club ve Can Yayınları Edebiyat Klasiklerini Modayla Buluşturuyor

Can Yayınları ve Beymen, Türkiye’de bir ilke imza attı. Hazırladıkları yaratıcı proje edebiyat dünyasının ünlü klasiklerini modayla buluşturdu. Can Yayınları, dünya klasiklerini Türkçe’leştirerek Türkiye’ye tanıtan, ülkemizin kültürel seviyesini artırma hedefiyle çalışan bir kitap yayımevi.

Beymen ise her sezon, özgün kıyafetler hazırlayan bir şirket. Aynı zamanda Beymen’in kaliteli kıyafetler hazırlaması, edebiyat klasiklerini bu yapılan anlaşmayla daha da yükseltiyor. Bu yaratıcı ve bir o kadar da ilham verici projenin insanlar üzerinde nasıl bir etki yaratacağını siz düşünün.

Üstüne düşünülürse bu projenin anlamı da çok derin. İnsanlar maalesef yeteri kadar kitap okumuyor ve aynı zamanda okumaya da teşvik edilmiyor. Bu proje, insanların içindeki gerçek okuru ortaya çıkarmak adına tasarlanmıştır.

Büyük bir ilham ve özenle yapılan t-shirtler, aynı tasarımı içeren çanta, araç ve kitaptan oluşan dörtlü setler halinde şu an satışta. İlk olarak üç adet edebiyat klasiğiyle başlanmış olan bu proje başka klasiklerin modayla birleşmesiyle hala devam ediyor.

Kaynakça

<http://www.edebiyathaber.net/beymen-club-ve-can-yayinlari-edebiyat-klasiklerini-modayla-bulusturuyor/>

<http://www.instyle.com.tr/beymen-club-ve-can-yayinlari-edebiyat-klasiklerini-moda-ile-bulusturuyor-8808#popup>

"Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul!

Görmedim gezmediğim, sevmediğim hiçbir yer."

Yahya Kemal BEYATLI

İrem Su KILIÇ
Hazırlık sınıfı

ÇİZİMLER :
Zeynep BOZYAYLA
Hazırlık sınıfı

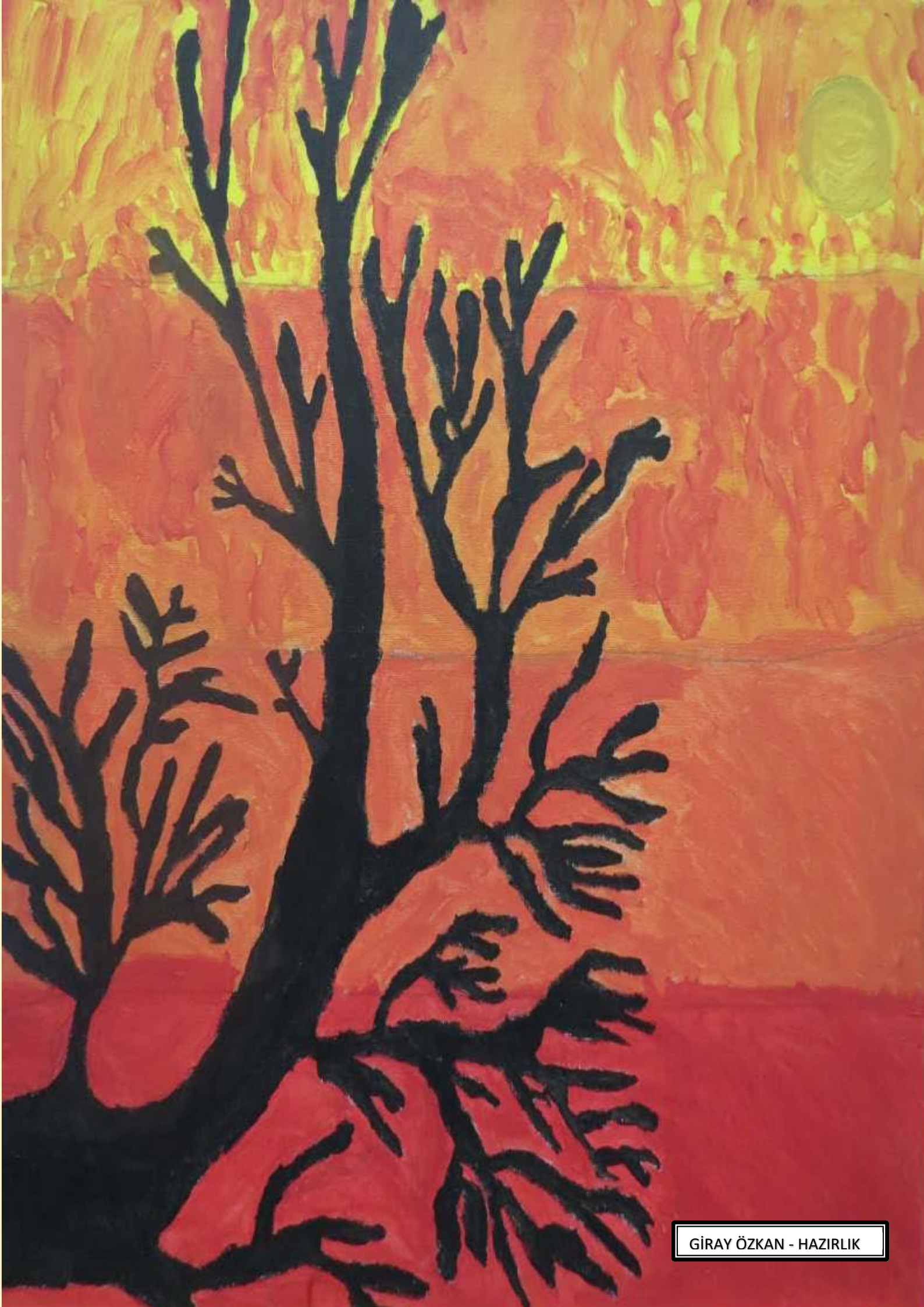

İstanbul, sana başka tepeden baktım bugün. Her gün gördüğüm ama hissedemediğim o eşsiz güzelliğini görmek için... Hayatın akışına kendimi kaptırıp duyamadığım şarkın için... Koklamaya fırsat bulamadığım gizemli kokunu yüreğimde hissedebilmek için... Evet, sana başka tepeden baktım bugün. Sis bulutu gibi etrafını saran çirkinliklerini ayıklayabilmek, bana duyurmaya çalıştığın sesini duyabilmek ve seni yeniden sevebilmek için...

Sonbaharın bir karabasan gibi omuzlarına çöktüğünün, gözyaşlarını yağmur damllarına saklamaya çalıştığının farkındayım. Hüzün en çok sana yakışıyor İstanbul. Rüzgârınla döktüğün yapraklardan, şarkını mırıldanan martılardan, yüreğini ortaya döken dalgalardan... Senin de yalnız kalmak, yenilenmek ve huzuru koklamak istediğini anlıyorum. Seni en çok sonbaharda seviyorum İstanbul.

Her şeye rağmen ara sıra yüzünü gösteren ve ruhumuzu ısıtan güneşinden, kahkahaları ile yüreğimizi aydınlatan şen çocuklarından, buram buram hayat kokan sokaklarından, şairlerin dizelerine gizlenmiş güzelliğinden arayıp bulmak istiyorum seni. Dünyanın en harika coğrafyasında, yaşamını binlerce yıldır kesintisiz olarak sürdüren ve dünya tarihinin varolmuş en büyük imparatorluklarına başkent olmuş ve içinde bin kent saklamış olan seni hangi sıfat yeter anlatmaya bilemiyorum. Seni şairlerin kaleminden damlayan efsunlu halinle daha çok seviyorum İstanbul. Ünlü şairimiz Yahya Kemal BEYATLI'nın dizelerinde buluyorum seni. Ne kadar da yalın ve güzel anlatmış sana olan sevgisini: **"Ömrüm oldukça, gönül tahtıma keyfince kurul! Sade bir semtini sevmek bile bir ömre değer**

GIRAY ÖZKAN - HAZIRLIK

Kutay MİROĞLU
9. sınıf

GECEYKEN DE GÜNEŞ VARDI

Toz, toprak, duman altında kalmış

O altın şehir,

Paslı zincirlerin sardığı

O yegâne ruh...

Geçmişin sihrini hissettirir

Tarihe kazınan o parlak isimler.

Yeni ruhlar doğacak fırtına içinden,

O parlak mezarlardan.

Cahilliği yaracak!

O fırtınalı ve karanlık günde,

Bizleri ve ruhları

Birbirine bağlayacak olan kader,

Umudumuzun temsilcisi olacak.

Bizler, o ruhların merhemi...

Bu ülkenin ışıklıları olacağız!

Ve bütün bunlar meşalemizin zirvesinde yanıp
tutuşacak...

AYSE MIHCI ELDENİZ

TASAVVUF FELSEFESİ

Duvar Yazısı Ekibi

Köklerinin Eflâtun(Platon)'da aranması gereken Tasavvuf felsefesine göre evren tek bir varlıktır. Bu tek varlık Tanrı'dır. Ezeli ve ebedî olan, yani sonsuzdan gelip sonsuza giden Tanrı zaman ve mekân (yer) varolmadan önce vardır, hep varolacaktır. Bu tek varlığa, Tanrı'ya, **Vücut-i Mutlak** denir. Vücut-i Mutlak, yani Tanrı, bütün güzellikleri, iyilikleri, olgunlukları da içerir, onun için de, aynı zamanda, Cemâl-i Mutlak, Hüsn-i Mutlak, Hayr-i Mutlak, Kemâl-i Mutlak'tır.

Tanrı önceleri kendi evreninde, güzelliğin görkemiyle çevresine ışık saçmaktaydı. Ama bu güzelliği görecekt yoktu. Oysa güzellik görünmek ister. İstemiş, bir aynaya bakar gibi, Adem i Mutlak'a, yani yokluğa bakmış, "Kün" emrini vermiştir. "Kün", yani ol deyince evren oluşmuştur. Demek ki bu evrende görülen her şey Vücut-i Mutlak'ın Adem-i Mutlak'a yansımasıdır, yani evren Tanrı'nın yoklukta yansıyan görüntüsüdür. Öyleyse insan da Tanrı'nın görüntüsünden bir parçadır, Tanrı'dan bir parçadır.

Tanrı o aynadan yüz çevirince, ki aslında o ayna da bir kuruntu, bir hayaldir, bütün evren yok olacaktır. Yani Vücut-i Mutlak Adem-i Mutlak'a bakmadığı anda bu hayal alemi, görüntünün aynadan silindiği gibi silinecek, o ayna bile yok olacak, yalnızca Tanrı kalacaktır.

Şöyle bir soru geliyor akla: Evren bütün güzellikleri, iyilikleri, olgunlukları içeren Tanrı'nın görüntüsüyse, yeryüzünde gördüğümüz bunca çirkinlik, kötülük, çığlık nasıl oluşmuş?

Tasavvuf filozofları şöyle diyorlar: Her şey kendi karşıtıyla belirir. Evrendeki tek varlığın, Tanrı'nın Tecellisi, görünmesi için bile, Adem-i Mutlak'a bakarak "Kün" emrini vermesiyle oluşan görüntüde, hem Vücut-i Mutlak'ın, yani varlığın, hem de Adem-i Mutlak'ın yani yokluğun, izleri, özellikleri vardır. Demek ki evrende, dünyada, insanda varlık ile yokluk, gerçek ile hayal, iyilik ile kötülük, güzellik ile çirkinlik, olgunluk ile çığlık birlikte bulunur.

Kötülük olmasa iyilik anlaşılabilir, bilinemezdi. Ama iyilik, güzellik, olgunluk gibi nitelikler gerçektir. Tanrı'nın nitelikleridir, sonsuzdan gelip sonsuza giderler. Kötülük, çirkinlik, çığlık gibi nitelikler ise hayaldir, geçicidir, Adem-i Mutlak'ın, yani yokluğun nitelikleridir. Gerçek niteliklerin, iyiliğin, güzelliğin, olgunluğun, Tanrı'nın niteliklerinin belirmesi için geçici olarak oluşturulmuşlardır.

Burada insanın nasıl yaşaması gerektiği konusu çıkıyor ortaya: İnsan bu fanî alemde, yani ölümlü dünyada, nasıl yaşamalı?

Evrende, dünyada, insanda kalıcı varlık nitelikleriyle, geçici varlık nitelikleri birlikte bulduklarına göre, insan kalıcı niteliklere sarılıp geçici niteliklerden arınmaya çalışmalıdır. Kalıcı nitelikler, yaşarken de onu Tanrı'ya yaklaştırır, geçici nitelikler ise onu Tanrı'dan uzaklaştırır, Tanrı ile kullarının arasına girer. İnsanın yeryüzündeki kötülüklerden, çirkinliklerden, çığlıklardan arınması, nefisini yenerik benliğini öldürmesiyle, kendisini Tanrısal aşka vermesiyle sağlanabilir. Dünyadaki geçici niteliklerden arınmayan, kendini Tanrısal aşkavermeyen bir kimsenin, gökten inen bütün kitapları okusa da, namazını niyazını yerine getirirse de, Tanrı'ya ulaşması olanaksızdır.

Ama bu hiçbir zaman dünyayı önemsememek anlamına gelmez. Dünya Tanrı'nın görüntüsüdür. Dünyadaki güzellikler, iyilikler, olgunluklar Tanrı nitelikleridir.

Bunları da sevmelidir. İnsan dünyada yaşarken de sevmeli, sevimlidir. Tanrısal aşka giden yolda, Mecaz-i Aşk'ın, yani insansal aşkın da yeri, önemi vardır, ama bu aşkla fazla oyalanmak yolun sonuna ulaşmayı geciktirebilir. İnsansal aşk Tanrısal aşk yolunda çabucak geçilmesi gereken bir köprüdür. O köprü geçilince yolcunun gözleri açılır. Tanrısal aşkın ışığında gerçeğe ulaşır. Artık ne yana baksa Tanrı'nın güzelliğini görür, her yanı Tanrı ile kuşatılmıştır. Gözlerini kendine çevirir, orada da Tanrı vardır. Tanrı'nın varlığına erişmiştir. Böylece insan Fenâfillah, sonra da Bekâbillah derecesine erişmiş olur. Daha ötesi yoktur.

KAYNAKÇA:
turkedebiyati.com

Bize Ait Güzellikler ;

Geleneksel Sahne Sanatları

Zeynep ÖZHARAT
9. sınıf

Tiyatro sözcüğü, Yunancada "seyirlik yeri" anlamına gelen "theatron" kelimesinden türeyerek dilimize yerleşmiştir. Geleneksel tiyatro denildiği zaman karagöz, ortaoyunu, meddahlık, kukla, hokkabazlık ve köy seyirlik oyunları aklımıza gelir. Bu türlerin tamamına "Halk Tiyatrosu" da denmektedir. Halk Tiyatrosu, metinsiz bir tiyatrodur ve kentlerde gelişen bir gelenektir. Geleneksel Türk Tiyatrosu'nun büyük bir kısmını bu gelenek oluşturmaktadır.

Karagöz, şeffaflaştırılmış deriden yapılan insan, hayvan veya eşya şekillerinin çubuklar yardımı ile oynatılarak, arkadan verilen ışıkla beyaz perde üzerine yansıtılması temeline dayanan gölge oyununun adıdır. Oyun adını Karagöz'den almaktadır. Karagöz adı ile yaygın olarak bilinen bu oyuna, halk arasında zaman zaman "Hacivat" adı da verilmektedir. Karagöz ve Hacivat oyunlarında Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan toplumun farklı sosyal kısımlarında yaşayanlardan tutun, İmparatorluk şemsiyesi altında yaşayan çeşitli milletleri temsil eden tiplerin hemen hemen hepsi yer alır. Karagöz oyunu 4 bölümden oluşmaktadır. Karagöz ve Hacivat'ın kavgasıyla başlayan ilk bölüme "mukaddime" adı verilir ve felsefi, tasavvufi anlamların vurgulandığı bir bölümdür. 2. bölümde Hacivat ve Karagöz'ün karakterleri ve zıtlıkları vurgulanır. Bu bölüme "muhavere" adı verilir. Asıl hikâyenin anlatıldığı ve tüm tiplerin oyuna dâhil olduğu 3. bölüme "fasıl" adı verilirken oyunun sonunun haber verildiği ve kapanışın yapıldığı 4. bölüme "bitiş" denir.

Meddah, metheden kişi demektir. Meddahlık, hareketten ziyade ses, jest ve mimiklere dayanan bir sanattır. Meddah hikâyelerinin konularını; gelenekten gelen konular, (Korođlu, Dede korkut vb.) İslam geleneğinden gelen dinsel konular oluşturmaktadır. Meddah bir anlatı türüdür ve bu sebepten dolayı Karagöz ve Ortaoyunundan ayrılır. Bunların yanında meddah, dramatik türden sayılır ve sadece güldürüyü amaçlamaz.

Ortaoyunu, canlı oyuncularla oynanmaktadır ve Karagöz'ün perdeden yere inmiş hali olarak da tanımlanmaktadır. Ortaoyunu, seyircinin çevrelediği bir meydanda belirli bir metne bağlı kalmaksızın doğaçlama olarak oynanan bir oyundur. Yüzyıllar boyunca dramatik özellikte, kişileştirmeye dayanan sözlü oyunların karışımından doğma bir gelişimle ortaoyunu en son biçimini almıştır. Oyun, söz ağırlıklı olsa bile hareket ve tavırlara da yer verilir. Oyunun başkarakterlerinden biri olan Piřekâr'ın duyurusuyla oyun sona erer.

ŞİİRLER SENİ SÖYLER; TOMRİS UYAR

Bir dönemin şairlerine ilham kaynağı olmuş, 3 büyük şaire kendisi için en güzel şiirlerini yazdırtmış kadın; TOMRİS UYAR. İkinci Yeni'nin 3 atlısının; Cemal Süreya, Edip Cansever ve Turgut Uyar'ındizelerine dize katan bu kadın bir akımı peşinde sürüklemiş 3 büyük şairin aşkıyla yaşamıştır. Tomris Uyar ardından yıllarca kalpleri sızlatan şiirlerin esin perisi, İkinci Yeni'nin sevgilisi, sahip olunamayan kadındır. Şiirler onu söyler.

Turgut Uyar;

Tomris Uyar'ın yaşamının en uzun soluklu sevdası Turgut Uyar'dır. Turgut Uyar'la tanıştığında Cemal Süreya'dan ayrılmak üzereydi Tomris Uyar. Turgut Uyar ise eşinden ayrılmış ve çocuklarıyla birlikte İstanbul'a gelmiştir. Tam olarak tanışmaları budur işte. İlk defa adamakıllı oturup konuşmuşlar ve birbirlerini tanıma fırsatı bulmuşlardır. Ardından mektuplaşmaya başlamışlardır. Mektupların içeriği, hiç kuşkusuz Turgut Uyar ile evlenmesine yol açacak neden olan, şiirdir. Turgut Uyar bu mektuplaşma döneminde bir sıkışıklık hali içindedir. Tomris Uyar ise bunun farkındadır. Kişisel olarak yaşadığı problemlerden ötürü şiiri bırakan Turgut Uyar yedi yıldır şiir yazmıyordu. Bir ilham perisi olarak adlandırabileceğimiz Tomris Uyar ise Turgut Uyar'ın yeniden yazmasını sağlamıştır o dönemde. Turgut Uyar'da, bu

kadının ısrarı, ricası, konuşması üzerine tekrar şiir yazma isteği yeniden doğmuştur.

Turgut Uyar hiç şüphesiz bu kadına aşık olanların en şanslısıdır. Biricik karısına olan sevgisini hep dizelerle dile getirmiştir:

*Herkes seni sen zanneder.
Senin sen **olmadığını** bile bilmeden,
Sen bile
Seni ben **geçerken**
Derim ki,
Saati **sorduklarında;**
Onu "O" **geçiyordur.** Kimse anlam veremez.
Tamir ettirmedin gitti derler **şu** saati.
Ettirmek istiyor musun demezler.
Bir bozuk saattir **yüreğim**, hep sende durur.
Zamanı durdururum **yüreğim**de,
Sensiz **geçtiği** için, Akrep yelkovana
küskündür.
Şu bozuk saat çalışsa benim için ölümdür.
Bil ki akrep yelkovani **geçerse,**
Atan bu **yüreğim** durur.
Bırak bozuk kalsın, hiç değilse
Bir bozuk saattir **yüreğim**, hep sende durur.*

Edip Cansever;

Edebiyat dünyasının da çok iyi bildiği bir gerçek Edip Cansever'in Tomris Uyar'a olan hayranlığıdır. Her yıl Mart'ın 15'inde (Tomris Uyar'ın doğum günü) bir şiir yayınlarak hayranlığını her yıl bıkmadan usanmadan anlatmıştır şiirlerinde.

Ben seni uzun bir yolda yürürken görmedim ki hiç Yağmurlar altında gördüm, kadeh tutarken gördüm de Bir kıyıya bakarken, bakarkenki ağlayan yüzünle Ve yarışırsa ancak Monet'nin Kadınlarına yaraşan giysilerinde Gördüm de Ben seni uzun bir yolda yürürken görmedim ki hiç. Öyle kısıydı ki adımların, diyelim bir yaz tatilinde Bir otel kapısının önünde, tahta bir köprü'nün üstünde Bir demet çiçekle paslanmış bir kedi arasında Öyle kısıydı ki adımların Şöyle bir bardak yıkayışının vaktiyle Ölçülür ve denk düşerdi ancak Ben seni uzun bir yolda yürürken görmedim ki hiç. Yok bir yanıtın "nereye" diyenlere Bir buz titreşimi gibi sallantılı ve şaşkın Ve çabuk bir merhaban vardır bir yerden gelenlere O bir yerler ki, diyelim çok uzak olsun Sen gelmiş gibisindir oralardan, otobüslerden Yollardan, deniz üstlerinden topladığın gülüşlerle

Ben seni uzun bir yolda yürürken görmedim ki hiç. Seni görünce dünyayı dolaşıyor insan sanki Hani Etiler'den Hisar'a insek bile Bir küçük yaşındasın, boyanmış taranmışsın Çok yaşında her zamanki çocuksun gene Ben seni uzun bir yolda yürürken görmedim ki hiç. Mart ayında patlıcan, ağustosta karnabahar Mutfağın mutfak olalı böyle Bir adın vardı senin, Tomris Uyar'dı Adını yenile bu yıl, ama bak Tomris Uyar olsun gene Ben bu kış öyle üşüdüm ki sorma Oysa güneş pek batmadı senin evinde Şöyle Ben seni uzun bir yolda yürürken gördüm müydü hiç.

Edip Cansever içinse şunları söylemişti Tomris Uyar:

"Sevgililik ya da aşk duygusu zamanla yara alabiliyor, örselenebiliyor, bitebiliyor. Bitmeyen tek aşkın gerçek ve lirik bir dostluk olduğunu Edip Cansever öğretti bana.

Edip Cansever

Turgut Uyar

Cemal Süreya

Tomris Uyar

Cemal Süreya;

"Cemal Süreya'ya içki içmeyi ben öğrettim"

Edip Cansever

"Edip'e şiir yazmayı ben öğrettim"

Cemal Süreya

"Bu ikisi tartışırken ben de gittim Tomris'le evlendim"

Turgut Uyar

Ender rastlanan bir öykünün sıra dışı kahramanları olan üç yakın arkadaşı onlar. Üçü de gençti, üçü de şairdi ve üçü de aynı kadını sevdiler.

ÜSTÜ KALSIN

Ölüyorum tanrım
Bu da oldu işte.

Her ölüm erken ölümdür
Biliyorum tanrım.

Ama, ayrıca, aldığın şu hayat
Fena değildir...

Üstü kalsın...

Cemal Süreya

Tomris Uyar'ın bir diğer aşığı ise ünlü şair Cemal Süreya'dır. Tanıştıkları dönemde ikisi de evliydi aslında hatta aşkları için eşlerinden bile boşanmışlardı. Tomris, Cemal Süreya için kolej aşkı Ülkü Tamer'den ayrılmıştı. Cemal Süreya şu dizeleri yazmıştı Tomris için;

*Ay ışığında oturduk
Bileğinden öptüm seni
Sonra ayakta öptüm
Dudağından öptüm seni
Kapı aralığında öptüm
Soluğundan öptüm seni
Bahçede çocuklar vardı
Çocuğundan öptüm seni*

Başka dizelerinde ise nasıl umutsuzca aşık olduğunu anlatmıştır hep.

*Daha nen olayım isterdin
Onursuzunum senin!*

Tomris ise böyle anlatmıştı Cemal'le olan aşkını "Beni bıraktı

ama rahat edemedi. Ona göre bana sahip olunamazdı. 'Senden ayrıldığım anda, senin hakkında, senin hikayen hakkında sevdiğimi belirtecek bir tek kelime bile asla söylemeyeceğim, benim ağzımdan kimse duymayacak' dedi ve doğrusu hiç yazmadı.

Cemal Süreya'yla olan bir anısını da böyle anlatmıştı Tomris:

"Her akşam işten çıkıp şıp diye eve damlıyordu Cemal Süreya. Bir gün Tomris Uyar, 'Biraz gez dolaş arkadaşlarınla falan buluş' dedi. Ertesi gün geç geldi Cemal Süreya, daha ertesi gün de, hep geç geldi. Bu akşamlardan birinde, örtü silkelemek için pencereyi açan Tomris, apartmanın girişinde oturan Cemal'i gördü ve gerçek ortaya çıktı. Her akşam iş çıkışı eve geliyor ama aşağıda oturup 'gecikiyordu' Cemal Süreya... Tomris Uyar tarafından durumun adı derhal kondu: **Şahsiyet Rötarı...**

ALINTILAR : onedio.com

Tomris büyük bir aşkı onun için. Bu aşkın öfkesi de büyüktü, bir tartışma sonrası çok sınırlendi ve birbirlerine yolladıkları tüm mektupları yırttı. Ve bu mektuplardaki aşk günümüze ulaşamadı. Tomris'le ilişkisini bitirdikten sonra onunla gittiği hiçbir mekâna adımını atmadı."

MERT GÜR - HAZIRLIK

Mert GÜR 2017

Yazarlar Ne Dedi?

Pelin AKTER
9 sınıf

Aşağıda, yazmak konusunda modernizmin bazı usta yazarlarından öneriler bulabilirsiniz. Derleme brainpickings.org adlı internet sitesinden Maria Popova'ya ait.

- Biri ücret teklif edene kadar ücretsiz yaz; kimse 3 yıl içerisinde bir teklifle gelmezse, aslında odun kesmek için yaratılmıştır.

Mark Twain

- Bir birey ile başlarsan bir tip yarattığını görürsün, bir tip ile başlarsan hiçbir şey yaratamadığını.

F. Scott Fitzgerald

- Dışarıya çıkmak için basurmuşçasına acıtmadığı sürece roman yazmayın.

Charles Bukowski

- İçinize deneyim çekip dışarıya şiir verin.

Muriel Rukeyser

- Kısa hikâyeye dediğimiz sadece tek bir ruh haline sahip olmalı ve her cümle hikâyeyi bu ruh haline göre yapılandırmalı.

Edgar Ellen Poe

-Gece yarısı yazmak için uykunuzdan uyandıran hiçbir şeyi değiştirmenize gerek yoktur.

Saul Bellow

- Olgunlaşmamış şairler taklit eder, olgun olanlar çalar.

T.S. Eliot

- Kurgu yalandır, iyi kurgu yalanın içinde gizli gerçektir.

Stephen King

- İyi kurgu gerçek olandan türer ve gerçeklik zor bulunur.

Alp Ellisin

- Kurgunun sorunu inandırıcı olmak zorunda olmasıdır. Bu kurgusal olmayan düz yazılar için geçerli değildir.

Tom Wolfe

- Araştırma süreci olmadan iyi yazamazsın.

George Higgins

-Önemsediğin ve kalbinde başkalarının da önemsemesi gerektiğini hissettiğin bir konu bul. Gerçek duyarlılık budur, tarzını inandırıcı ve çekici yapacak dil oyunları değil.

Kurt Vonnegut Charles

MELİS GÜR- HAZIRLIK

BU YAZARLAR ÇOK ACAYİP

“Güzel bir gülüş, karanlık bir eve giren güneş ışığına benzer.”

TOLSTOY

Duvar Yazısı Ekibi

ALINTILAR: meoedebiyat.com
onedio.com
on8kitap.com

Sıradışı akıllara ve bakış açılarına sahip insanlardı. Hepsi de yazdıklarıyla yaşadığı çağı, hatta sonraki çağları etkiledi, değiştirdi. Shakespeare, Schiller, Joyce, Dickens, Austen, London, Hemingway, Woolf ve daha niceleri... Biz okuyucular onları hep birer yarı-tanrı gibi gördük. Yaptıkları her şeyde bir kutsallık, bir anlam aradık. O kadar büyük eserler vermişlerdi ki, insan olduklarını unuttuk. Kimi karanlıktan korkuyordu mesela; kimi örgü örmeyi, kimiye yemek yapmayı seviyordu. Kiminin temizlik takıntısı vardı, kimininse kılık-kıyafete düşkünlüğü... İşte ünlü yazarların ilginç özellikleri.

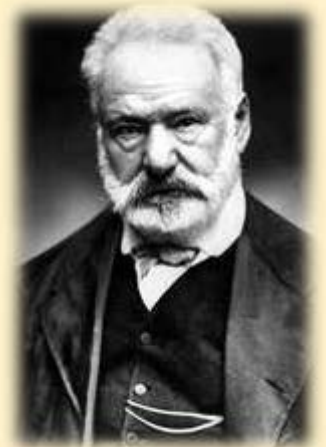
Friedrich Schiller ve Büyük Saplantısı

Weiland, Herder ve Goethe ile birlikte, Weimar döneminin en önemli dört şairinden biri olan Schiller, yazarken **masasında** mutlaka ama mutlaka **çürük** bir elma bulundururdu. Soranlara, ara ara bu **elmayı koklamanın** onu **başka** diyarlara **götürdüğünü**, kendisini **doğada** gibi hissettirdiğini söylerdi.

Doğa tasvirli **şirilerin şairi** olarak bilinen Schiller'in tüm bu eserlerini **üzerinde sinekler uçuşan çürük bir elmayı koklayarak yazması gerçekten ilginç**. Ama daha da ilginç var. **Ünlü şair yazmak için elmanın kâfi gelmediği** zamanlarda banyoya **kapanır** ve **suyun içinde** ilham gelmesini beklerdi. Suyun **rahatlatıcı bir özelliği olduğunu** biliyorduk da ilham verici **olduğunu** bilmiyorduk **doğrusu**.

Yaşlılık Takıntısı: Victor Hugo

“Sefiller” ve “Notre Dame’ın Kamburu” gibi **başyapıtların** efsane yazarı Victor Hugo’nun da bir **takıntısı** vardı. Yaşlanma etkilerini **yavaşlatmak**, **vücudunu diri tutmak için** her sabah buzlu suyla **yıkanır**, sesi **güzel çıksın** diye **çiğ yumurta içerdi**. **Kötü görünmekten** korkan yazar; her zaman **şık giyinir**, her **gün** ama her **gün** **berbere gidip açını düzelttirir**, dakikalarca aynada kendini izlerdi. Tüm bunları **yaptığından** midir bilinmez ama Hugo 83 yaşına kadar yaşadı.

Yazdıklarını Sakladı: Jane Austen

İngiliz edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan Jane Austen; Gurur ve Önyargı'nın yazarı. Ölene dek ailesiyle birlikte yaşayan, hiç evlenmeyen, buna karşın romanlarındaki tüm kadın karakterleri evlendiren Austen, ailesinden hiç kimsenin çalışmalarını görmesini istemiyordu. Mahcubiyetten midir, eleştirilme/etkilenme korkusundan mıdır bilinmez; ünlü yazar, çalışırken aile fertlerinden birinin yaklaştığını dahi hissetse hemen yazdıklarını saklıyordu.

On Parmağında On Marifet: Ernest Hemingway

Ölüme karşı hep tutku dolu bir ilgisi vardı. Dünyanın neresinde bir ayaklanma, iç savaş veya savaş çıksa bilin ki Hemingway oradaydı. Ölümden beslenerek yaşıyordu, yazıyordu sanki. En yakın dostları dahi böyle söylüyordu. Avcılığa düşküncü. Kampa ve doğaya da. Avlanmaktan, avladığı şeyleri müthiş yemeklere dönüştürmekten ve tarifi kendisine ait bu yemeklerle dolu sofraları dostlarıyla paylaşmaktan büyük keyif alırdı. Silahları, kadınları ve içkiyi severdi. Bu anlamda tipik bir Amerikalıydı aslında. Av tüfeğiyle vurduğu son şey ise kendisiydi.

Uykusuz Adam: Mark Twain

İlk gerçek Amerikan yazarı olarak kabul edilen Mark Twain'in bir yazar için belki de iyi diyebileceğimiz bir hastalığı vardı; insomnia, yani uykusuzluk. Twain geceleri bir türlü uyuyamıyor, mecburen çalışıyor; sonra hiç beklenmedik zamanlarda, kâh bir parkta kâh banyoda uyuyakalıyordu. Ünlü yazar, yatağında şöyle kesintisiz, mışıl mışıl bir uykuya öyle hasretti ki bir keresinde yakınlarına, "Bana güzel bir yatak verin, size ölümsüz başyapıtlar vereyim." demişti. Bu hastalığını bir türlü yenemedi. Ancak doğru düzgün uyumadan da ölümsüz başyapıtlar vermeyi başardı.

Geveze Virginia!

Deniz Feneri, 20. yüzyılın en iyi 10 romanı arasında 8. sırada; yazarı Virginia Woolf ise tüm zamanların en iyi 100 yazarı listesinde, diğer bir kadın yazar Jane Austen'la birlikte ilk 20'de. Çok enerjik bir yazar sayılmazdı Woolf. Hatta psikolojik sorunları nedeniyle hayatının neredeyse yarısını yatarak geçirdiği dahi söylenebilir. Ancak kendini iyi hissettiği zamanlarda öyle bir huyu vardı ki herkese pes dedirtiyordu. Çok konuşuyordu Woolf. Bir seferinde 48 saat aralıksız konuşmuştu.

'Ayşel Git Başımdan'

ATTILA İLHAN

Emel CİNOĞLU
Hazırlık sınıfı

Bir kadın çizmiş adam. Adını Ayşel koymuş. Gecenin karanlığının renkleriyle saçları kumraldan sarıya dönüşen bir kadın. Büyük kahverengi gözleri olan. Eski Türk filmlerinden fırlamış çılgın aşık gibi bir kadın . Aşık olmak için bir sigara yakımının, bir kadeh içiminin yettiği kadın çizmiş adam. Kendisi kadar kalbi de masum olan kadın. Kalbi kadar kendisi de deli dolu olan kadın. Doğruyu yanlış bilmeyen kadın. Yanlış adama aşık olan kadın çizmiş. Adam karanlık, adam kötü, adam çirkin. Adam kadının masumluğuna ters. Adam yaşamış. Adam kötü şeyler yaşamış, zor şeyler yaşamış. Adam siyah, kadın beyaz. Kadın kuş, adam kurt. Kadın kuş gibi zararsız, özgür, cahil. Adam kurt gibi savaşıyor, adam öldürüyor, adamı öldürüyorlar, adam yaşamış. Adam aşık Ayşel'e. Ayşel seviyor ama sevmemeli. Adam çirkin. Birini sevdiğin, değer verdiğin için uzaklaştırır mısın kendinden? Aşıksan adam gibi üzüleceğini bilsen de kendi karanlığına çekmemek için uzaklaştırırsın aynı adam gibi. Aşık olmak bunu gerektirir çünkü. Onu kendi çöplüğünde yaşatmamak için uzaklaştırırsın kendinden. Ağır gelir senin yaşadıkların ona. Karanlıksındır, kötüsündür, kirlisindir, çirkinsindir. Sana ayak uyduramaz bembeyaz kadın. Kalbi kadar ruhu da bembeyaz kadını kendi karanlığına sürüklemek istemez adam. Çok şey yaşamış, ağır şeyler yaşamış adam. Kaldıramaz kadın bunları, masumdur o. İstemez adam çöplüğünü görmesini kadının. Uzaklaştırır kendinden aşık olsa da. Bembeyaz kadın simsiyah adamın içinde yaşayamaz. Beyaz kalamaz. Üzülür, adam istemiyor işte kadının üzülmesini. O yüzden adam kendi karanlığının bir parçası olmasını istemez kadının. Çünkü aşıktır o kadına. Aşık olduğu kadına kendi çirkinliğiyle, kendi karanlığıyla zarar vermek istemez adam. Aşk fedakardır. Adam kalbini feda etmiştir aşkına.

*Aysel git başımdan ben sana göre değilim
Ölümüm birden olacak seziyorum.
Hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim
Aysel git başımdan istemiyorum.*

*Benim yağmurumda gezinemezsin üşürsün
Dağdır gecelerim sarışınlığını
Uykularımı uyusan nasıl korkarsın,
hiçbir dakikamı yaşayamazsın.
Aysel git başımdan ben sana göre değilim.
Benim için kirletme aydınlığını,
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim*

*Islığımı denesen hemen düşürürsün,
gözlerim hızlandırır tenhaliğini
Yanlış şehirlere götürür trenlerim.
Ya ölmek ustalığını kazanırsın,
ya korku biriktirmek yetisini.
Acılarım iyice bol gelir sana,
sevencim bir türlü tutmaz sevincini.
Aysel git başımdan ben sana göre değilim.
Ümitsizliğimi olsun anlasana
hem kötüyüm, karanlığım biraz, çirkinim.*

*Sevindiğim anda sen üzülürsün.
Sonbahar uğultusu duymamışsın ki
içinden bir gemi kalkıp gitmemiş,
uzak yalnızlık limanlarına.
Aykırı bir yolcuyum dünya geniş,
Büyük bir kulak çınlıyor içimdeki.
Çetrefil yolculuğum kesinleşmiş.
Sakin başka bir şey getirme aklına.
Aysel git başımdan ben sana göre değilim,*

BALEYİ SEVDİREN ADAM

Tan SAĞTÜRK

Nil TİMURCİOĞLU & Arda Can VELİOĞLU
Hazırlık sınıfı

- Biz millet olarak baleyi sizinle tanıyıp sizinle sevdik. Bale'nin insan vücudu ve ruhu üzerindeki olumlu etkileri nelerdir sizce?

Tan SAĞTÜRK :

Bir kitap konusu olur bu. İlk önce tabii bir insanın fiziğini iyi kullanabiliyor olması vücut kontrolünü gerektiriyor. Vücut kontrolü olabilen bir insan aslında bütün söyleyeceklerini, tüm ifade edeceklerini aynı zamanda fiziğiyle de kurabildiği için vücut diline de yansıtabiliyor. O zaman daha gerçek bir insan haline dönüşüyor tırnak içinde. Yani fiziksel olarak sürekli çalışan bir insan aynı zamanda yaratıcı işte yaptığı için birkaç yerde gözü olmuş oluyor. Yani arkada da gözü oluyor, yanda da gözü oluyor yani her tarafı gözlemleyebiliyor. Dolayısıyla bir insanın bu tip sanat dallarıyla uğraşmış olması yani hem sanat hem müzik hem yaratıcılığın hem dansın hem müziğin içinde olan bir sanat dalıyla uğraşması bir çok şeyi beraberinde onu geliştirmesi için son derece önemli oluyor. Kısaca belki böyle özetlenir.

- Sizce baleye amatör olarak en erken ve en geç kaç yaşlarında başlanmalı?

Tan SAĞTÜRK :

Amatör olarak istediğiniz yaşta başlayabilirsiniz. İsteddiğiniz yaşta başlanabilir çünkü büyük yaşlarda da 60-70 yaşlarında sınıflar kurulmuş.Örneğin yurt dışında onlar yapıyorlar ama amatör olarak bahsediyorsak. Her yaşta yapılabilir hatta onu geliştirdiler.Bizim dansçılarımızdan bir tanesi herkesin yapabilmesi için bir isim koydu ona da Pilates dedi. Pilates de dansçı aslında bir bale sanatçısı. Bale'nin bir çok hareketini içeriğe aldı ve insanları geliştirmek için uğraştı. Onun için her yaşta yapılabilecek bir sanat dalıdır bale.

- Sizce İlkokulda bale ve dans dersi olmalı mı?

Tan SAĞTÜRK :

Bence her insanın mutlaka yapması gereken şeylerden bir tanesi bale ve dans. Her insanın mutlaka belirli zaman dillerinde dokunması gerekir erkek ya da kadın fark etmeksizin, erkek çocuğu ya da kız çocuğu fark etmeksizin. Çünkü bu biraz önce saydığım gelişmelerin dışında yani geliştiren bir çok unsurun dışında bir çok unsurdan sayabilirim ki o insanın aslında insan olabilmesi için gerekiyor. Fakat çok fazla öğretmen, yetişmiş öğretmenler ancak çok iyi kurs programlarında ya da konservatuarlarda kullanıldığı için her okul o konuyu geliştirip götürebilecek bir öğretmene sahip olamayabiliyor. Dolayısıyla da maalesef dediğimiz ütopyik bir kuram oluyor sadece. Yani her okul çok iyi bir öğretmen olsa o öğretmen de götürebilse

meselesi üzerinde durursak o da yanlış oluyor çünkü öğretmen tek başına kendisini geliştiremiyor.İllâ bir kurum içerisinde bulunması gerekiyor. Bizim okullarımızda toplantı yapmamızın sebebi de o hayal ediyoruz, bilgi alışverişi yapıyoruz.

- Önceden bale yapan hatta dans eden erkeklere halkımız önyargılıydı. Sizin sayenizde bu önyargılar biraz da kırıldı. Yani bence bir sanatçının sanat dalına kendi döneminde sağlayabileceği en büyük katkılardan biri de bu, bu önyargıyı kırmak. Peki dansa ilk başladığınızda karşılaştığınız en büyük sorunlar nelerdi ?

Tan SAĞTÜRK :

İzmirli bir çocuğum ben ve ailemde anlayışlı bir ailedir dolayısıyla çok fazla dirençle karşılaşmış olmadım. Fiziksel olarak da kuvvetli olduğumu düşündüğüm için sokakta büyüyen çocuklar gibi sizler gibi daha kapalı ortamlarda değil daha çok sokaklarda yetişen çocuklar olduğumuz için aramızdaki rekabet ve başarı kim daha hızlı koşabilir? Kim daha hızlı topa vurabilir? Kim daha hızlı zıplayabilir? Bunlardı çok ufak yaşlarda. Bale bize bunlara çok kazandırdığı

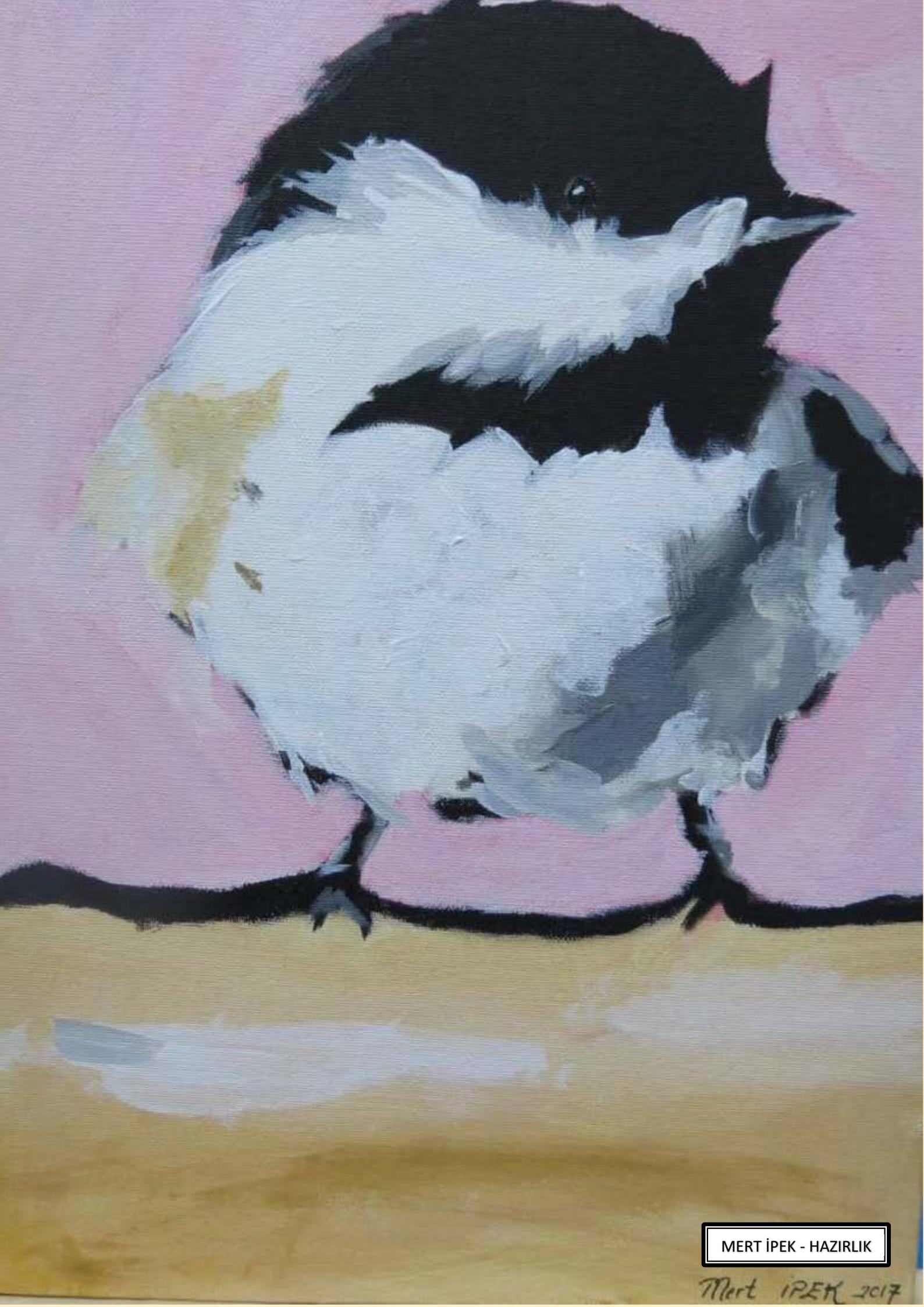
fayda sağladığı için ben her zaman kendimi avantajlı gördüm diğer arkadaşarımdan dolayısıyla çok doğru dostluklarda kurabildim çok da büyük bir dirençle karşılaşmış olmadım. Birazcık da neyin ne olduğu önemli değildir nasıl anlatıldığı önemlidir bence. Yani baleyi ben şu anda sosyal medyayı kullanarak ya da televizyonları kullanarak öyle bir anlatmayı becerebildim ki aslında bir çok önyargıyı da kırabilmiş oldum bu

sayede. İstanbul da yaşıyoruz ama ben Diyarbakır'da da okul kurdum mesela ya da Doğu Anadolu da ya da Karadeniz de de okullar açtık biz. Oralardaki ön yargılarda kırılabilir ama tek başına yapılabilecek bir konu değil bu, tek bir tane Tan Sağtürk'le olacak bir şey değil. Buna bir devlet stratejisi, bir kültür bakanlığı bir çok kuruluşunda iştirak etmesi gerekir. Oralarda ayaklar eksik Türkiye'de fakat naçizane yaşadığım

sürece de yaptığım mesleği anlatmak için çalışıyorum. Meslektaşlarım tarafından da saygı görüyorum çünkü doğru anlattığımı görüyorum en azından şu anda. Yani yıllardır anlatıyorum ve hata var mı ? diye soruyorum daha hata değil çok donanımlısın diyorlar bir kere. En güzel şeyi galiba bildiğin bir tek şeyi hiçbir şey bilmediğini bilmek. Çok geliştirmeye çalışıyorum kendimi ve anlatmaya çalışıyorum ben de, insanlarda buna saygı duyuyor ve biraz sonra sizin beni dinleyeceğiniz gibi beni dinliyorlar.

MERT İPEK - HAZIRLIK

Mert İPEK 2017

Mavi Gözlü Büyük Asker

Utkucan ŞENTÜRK
9. sınıf

Atatürk, imkânsızlıkların kısıtlayamadığı büyük lider, bütün cihanı kendine hayran bırakan askerî zekâ, dahi... İtalyan radyolarına, Rus arşivlerine konu olmuş, İngiltere başbakanının tanımlamaya çalıştığı üstün kişilik, dünyanın birçok bölgesine heykeli dikilmiş evrensel düşünür... Savaş literatürlerine yepyeni anlamlar kazandıran, kelimeler ekleyen muhteşem asker... Türklerin atası!

Kahramanların ortak özelliği nedir bilir misiniz? Kendilerine en ihtiyaç duyulan zamanda bir ışık gibi ortaya çıkmaları... " Her bitti!" denildiğinde kendilerini göstermeleri... Işık olup karanlığı, cehaleti boğmaları... Tıpkı vakti zamanında Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün ve onun silah arkadaşlarının bizler için yaptıkları gibi... Kendi hayatları pahasına bir milletin hayatını, geleceğini kurtarmaları sizce neyle ödenebilir?

Hastalığının ilerlediği ve gitgide tehlikeli bir hâl aldığı dönemde Hatay'ı anavatana katmak için son nefesine kadar uğraşması ya da Çanakkale'de cepheye giderken göğsünden vurulması sizce vatan aşkından başka neyle açıklanabilir ki?

Rütbede, makamda takıntısı olmayan, sinirlendiği zaman gemileri değil; limanları yakabilecek olan kusursuz bir liderin yetmiş sekizinci ölüm yıldönümünü anmanın verdiği büyük üzüntü içerisindeyim. Ancak Türk gençliği olarak Ata'mıza veda etmediğimiz bilincindeyiz. Çünkü Mustafa Kemal Atatürk; fikir, vatan, gelecek, bağımsızlık, özgürlük, eşitlik... demektir.

Türk tarihinde hayal kuran, hayallerini gerçekleştirmek için hayatını ortaya koyan, kadınlara ve çocuklara bu kadar değer veren tek kişi Mustafa Kemal Atatürk'tür.

1911/23

D&R'İ 2016'DA ŞAŞIRTANLAR

Meryem ÇANGA
Hazırlık sınıfı

Migros Alışveriş Merkezi D&R mağazasında satış müdürü olan Ayşen Arslan'a iki sorumuz var.

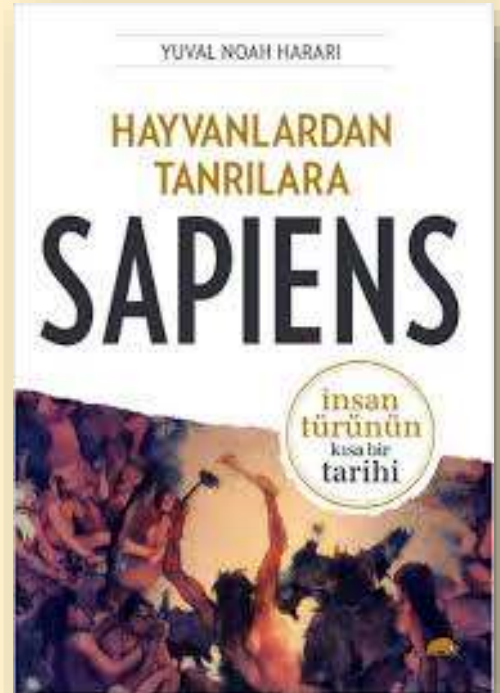
- **D&R mağazaları artık neredeyse her alışveriş merkezinde var. Birçok yerde karşılaşabiliyoruz ama tam sayısını öğrenecek olursak ülkemizde kitap mağazaları arasında nasıl bir yüzdeliğe sahipsiniz?**

Ayşe Arslan: Türkiye'de 26 farklı ilde, 147 mağazamız bulunuyor. Kitaptan müziğe, filminden elektroniğe, oyundan hobiye, hediyelik eşyadan kırtasiyeye, geniş ürün seçenekleri sunuyoruz. Bu nedenle D&R sadece ilimizde değil ülke genelinde fazlaca tercih edilmekte.

- **2016 yılında en çok hangi kitap satıldı?**

Ayşe Arslan: En çok sattığımız kitap Sapiens'in Hayvanlardan Tanrılara adlı kitabıydı. Kitap dört bölümden oluşuyor. Her bir kısımda aşağıdaki soruların yanıtlarını detaylı bir şekilde öğreniyorsunuz:- Homo sapiens neden ekolojik bir seri katile dönüştü?

- Para neden herkesin güvendiği tek şey?
- Kadınlar üstün sosyal becerilere sahipken, neden çoğu toplum erkek egemen?
- Güç elde etmekte böylesine yetenekli olan insanlar neden bu gücü mutluluğa dönüştürmekte başarısızlar?
- Geleceğin dini bilim mi?
- İnsanların miadı çoktan doldu mu?
- 100 bin yıl önce Yeryüzü'nde en az altı farklı insan türü vardı, günümüzdeyse sadece Homo Sapiens var. Diğerlerinin başına ne geldi ve bize ne olacak?

Handwritten signature and date: 25/11/16

2016'nın Kazanan ve Kaybedenleri

Meryem ÇANGA
Hazırlık sınıfı

2016 yılında kimi yapımlar beklentiyi karşılamayıp hüsrana uğradı kimi yapımlarsa gişe rekorları kırdı. İşte karşınızda kazanan ve kaybeden yapımlar

KAZANANLAR

Disney

Yılın en büyük galibi Walt Disney oldu. Aralık ayının başında Disney, bir yıl içinde en büyük gişe rekorunu kırarak 2,49 milyar dolar kazandı (Universal, geçen yıl 2,45 milyar dolarlık rekora sahipti). Disney'in bu yıl piyasaya sürdüğü hemen hemen tüm yapımlar beklendiği gibi ya da beklentinin üstünde sonuç verdi. 'Zootopia' dünya çapında 1,02 milyar dolar ve 'The Jungle Book' 966,5 milyon dolar kazandı. 'Kaptan Amerika: İç Savaş' ve 'Finding Dory', 2016 yılında ABD çapında en çok kazanan yapımlar oldu.

Deadpool

Fox, TV yapımı olarak ekrana gelen ve başarısız olan karanlık bir Marvel karakteri hakkında bir film yaparak büyük bir kumar oynadı ve kazandı. 58 milyon dolarlık bütçeyle çekilen film, dünya çapında 782 milyon dolarlık hasılat elde etti. Bu durum, Fox'u sonraki Wolverine filmi 'Logan'ı çekmek için motive etti.

Korku Sineması

2016 yılı, korku filmlerinin hala gişede başarı elde edebildiği gerçeğini kanıtladı. 'The Conjuring 2' ve 'Don't Breathe' filmleri ilk vizyon haftalarında yüksek başarı elde ederek toplamda 600 milyon dolarlık hasılat elde etti.

Kayıp Balık Dori

Yapımcı Pixar tarafından, 'Kayıp Balık Nemo'dan 13 yıl sonra çekilen 'Kayıp Balık Dori', dünya çapında 1 milyar dolarlık gişe geliriyle sinema endüstrisinde yılın kazananı olmaya çok yaklaştı. Bu duruma bakarak, Hollywood'un 1990'lar ya da 2000'lerin başlarındaki yapımların devam filmlerini çekmek için yavaşlamasını beklememek gerekiyor.

Warner Bros

DC Comics'in bu yıl piyasaya çıkardığı 'Batman ve Superman: Adaletin Şafağı' ve 'Gerçek Kötüler', eleştirmenlerden geçersiz not alsa da gişede yüzleri güldürdü. 250 milyon dolarlık bütçeyle çekilen Batman filmi 873 milyon dolarlık hasılat elde ederken, 157 milyon dolarlık bütçesi olan 'Gerçek Kötüler' ise 745,6 milyon dolarlık gişe yaptı.

KAYBEDENLER

Sony

Sony stüdyoları bu yıl tökezledi. George Clooney'nin başrolde yer aldığı 'Money Monster' ve Tom Hanks'li 'Inferno', gişede hüsrana uğradı. Ancak en büyük hayal kırıklığı, ana karakterlerinin tamamı kadınlardan oluşan bir yeniden çevrim olan 'Ghostbusters' (Hayalet Avcıları) ile oldu. 144 milyon dolarlık bütçeyle çekilen film, dünya çapında 229 milyon dolarlık hasılat elde etti.

Universal'ın Popstar'ı

2015 yılında Universal, 'Jurassic World', 'Furious 7', 'Minions' ve daha pek çok yapımla başarı elde etti. Ancak 2016 yılında 'Popstar: Never Stop Never Stopping' gibi bir yapımla büyük başarısızlığa imza attı. Film, 9,5 milyon dolar hasılat elde etti. Ancak film eleştiri sitesi Rotten Tomatoes, film için yüzde 77'lik derecelendirme yaptı.

Eski Filmler

2016'da sinemaseverler devam filmlerine ilgi göstermedi. Seyirciler 20 yıl sonra çekilen 'Kurtuluş Günü 2' (Independence Day: Resurgence), 14 yıl sonra çekilen 'My Big Fat Greek Wedding 2' ve 13 yıl sonra çekilen 'Bad Santa 2' filmlerinden hoşnut kalmadı. 'Kurtuluş Günü 2' 165 milyon dolarlık bütçesine rağmen 103 milyon dolarlık hasılat elde etti. 'My Big Fat Greek Wedding 2' 59 milyon

dolar, 'Bad Santa 2' ise 26 milyon dolarlık gişenin sahibi oldu.

Karlar Kralı

Yönetmenliğini Trevor Wall'un üstlendiği animasyon film, iki bin sinemada gösterilmesine rağmen sadece 17 milyon dolarlık hasılat elde ederek yılın en düşük kazanç elde eden yapımlarından oldu.

Ben-Hur

aramount yapım şirketinin filmi 'Ben-Hur', 2016'nın net olarak en başarısız yapımı oldu. 100 milyon dolarlık bütçesine rağmen dünya çapında 94 milyon dolarlık hasılatla zarar etti.

Zeynep BOZYAYLA
Hazırlık sınıfı

TARİHSEL BİR MİRAS

Kadıköy'ü bu kadar özel yapan nedir? Kültürün ön planda tutulduğu, hoş görünün bir tür simgesi olan bir semt olmasından kaynaklanıyor herhalde. Bu bir zamanlar aydınlık yüzü Beyoğlu-Pera'nın Anadolu sahilinden aksi gibiydi eski Kadıköy. Evlerin önünden geçerken canlı müzik sesi duyulur, yine müziğin başlıca rolü oynadığı davetler entelektüellerimizin katıldığı sanat-felsefe konularının ağırlıklı olduğu toplantılar yapılır, amatörler oda müziği ile uğraşarak boş zamanlarını değerlendirirlerdi.

1935'te kurulan Kadıköy Halkevi'nin kültür yaşamının gelişmesinde rolü çok büyüktür. Güzel sanatlar, sosyal yardım, halk dersleri ve kurslar, dil, tarih, edebiyat, kütüphane ve yayın gibi geniş kapsamlı bu halk akademisi çok rağbet görmüştür.

İlk başlarda kurulan çok sesli müzik korusu son derece başarılıdır. Birçok konserler gerçekleşmiştir. 60 kişilik amatörlerden oluşan orkestra da çok ilgi görmüştür. Her hafta prova yapan orkestranın yetenekli üyeleri 15 günde bir salon konserleri vermişlerdir. 1939'dan 1950'ye kadar devam eden ilginç bir konser dizisi de dikkat çeker. Hem kaliteli amatörler, hem de ünlü sanatçıların katılımı ile gerçekleşir bu seri. Konserler Süreyya Operası'nda da veriliyordu. Bu güzel salonda, yukarıda sözü geçen idealist ruha yakışan bir şekilde sanat faaliyetlerinin tekrar yapılması hepimizi mutlu ediyor, yalnız Kadıköylülerin değil, bütün İstanbulluların buna çok ihtiyacı olduğuna inanıyorum.

Süreyya Sineması'nın öyküsü İstanbul'un işgal altında olduğu günlere uzanıyor. Darüşşafaka Derneği, 1922 yılında Kadıköy'de Eğitim Bakanlığı'nın okullara ödenek vermemesi nedeniyle kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kalan okulların yararına Apollon Tiyatrosu'nda (Bugünkü Rexx

Sineması) büyük bir müsamere düzenlemek istedi. Ancak kilisenin Süreyya İlmen'den yüklü bir para istemesi üzerine onuru kırılan Süreyya İlmen Kadıköy'e modern bir sinema ve tiyatro binası yapmaya karar verdi.

Süreyya İlmen, Avrupa'daki tiyatro modellerini inceledi. 1924 yılında Süreyya Opereti'nin inşaatına başladı. Sinemanın hol kısmı Paris'teki Champs Elysee Tiyatrosu'ndan esinlenerek yapıldı. İç kısmında ise Alman tiyatrolarının yapısı kullanıldı.

O zamanlar henüz sesli film çağı başlamamıştı. Salon düzeni hem sinemaya, hem de tiyatroya uygun şekilde tasarlandı. Süreyya Operası'nın yapıldığı yıllarda Kadıköy'de henüz elektrik yoktu.

Süreyya Opereti 6 Mart 1927'de görkemli bir galayla Kadıköylü sanatseverlere kapılarını açtı. Haftanın belirli günlerinde salonlar temsiller için kullanıldı. 1930'da sesli filmlerin gösterilmesi için gerekli teknik değişiklikler yapıldı. 1936 yılının temmuz ayında da sinemanın yazlık bölümü açıldı.

İlk müdürü Nâzım Hikmet'in babası Hikmet Nâzım oldu. Süreyya İlmen 1950 yılında sinemayı, geliri kendisi ve eşi ölünceye kadar kendilerine ait olmak üzere Darüşşafaka Cemiyeti'ne bağışladı.

KARİKATÜR

ROMEO&JULIET

Mustafa Kemal ÖZDEMİR - 9. SINIF

BÜYÜK AŞIKLAR ROMEO VE JULIET EVLİLİKLERİNİN 7. YILINDA.

"AŞKIMIZ BİR YALANMIŞ"

Verona-İtalya

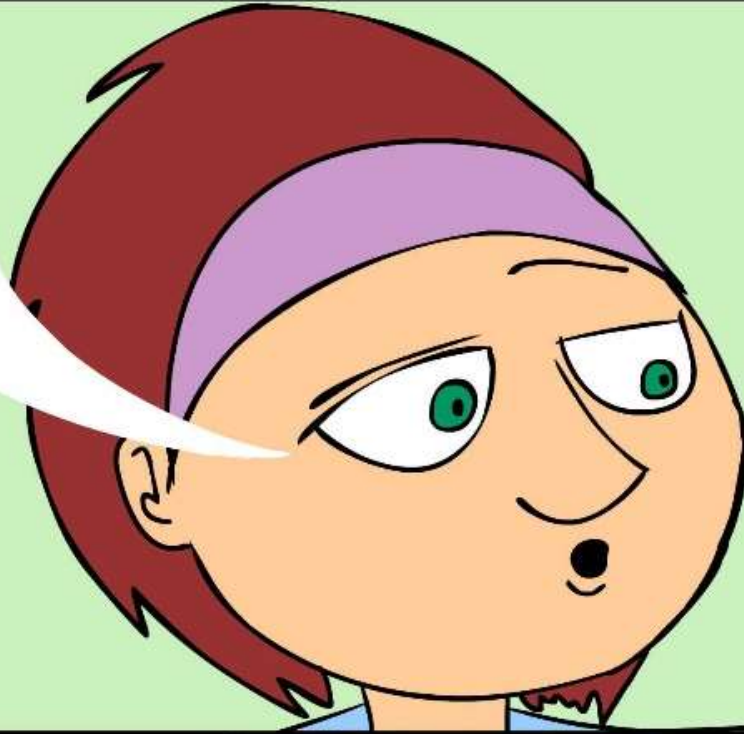
Beni de o şiiirlerle
kandırdın zaten.

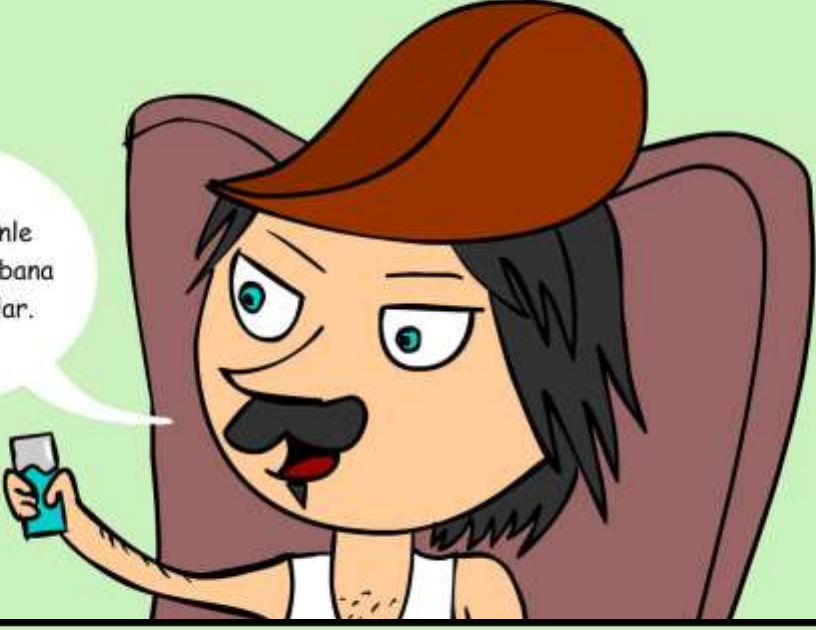

Hani Romeo seninle
olayım da aç kalmaya
razıyım diyordun.

Sen de beni prensesleer
gibi yaşatacağını
söylüyordun.

Ne yapayım?
Annemler seninle
evlendim diye bana
para vermiyorlar.

Senden de
ailenden de
bıktım!

Ne doktorlar ne
mühendisler
istedi deeee...

Dil Ve Bağımsızlık İlişkileri

Utku ATASOY
9.sınıf

Dil, zaman ile yoğrulmuş dinamik bir yapıdır. Dil üstünde değişiklikler meydana gelebilir, yeni kelimeler türeyebilir, ancak bu değişimde aşırıya kaçılırsa bu milletin bağımsızlığına mal olabilir.

Dil, bir milletin bağımsızlığının mutlak güvencesidir. "Bana kusursuz ve eksiksiz bir dil ver, sana büyük bir millet yaratayım." der Gottfried Wilhelm Leibniz. Dil bir milletin benliğidir, millete özeldir. Eğer dil giderse o milletten geriye pek bir şey kalmaz. Buna verilebilecek en güzel örneklerden biri Fransa'nın sömürgesi olan ülkelerdir. Fransa'nın Afrika'daki sömürgelerinden bazıları olan Cezayir, Fas ve Tunus gibi ülkelerde Fransızca halen resmi dillerden biridir ve özellikle gazeteler Cezayir'de Fransızca çıkar. Verilebilecek bir başka örnek ise Angola'dır. Angola 1920'li yılların ortasından 1960'lı yılların başına kadar "klasik" sömürü sistemi içerisinde Portekiz tarafından yönetilmiştir ve

ülkenin en yaygın resmi dili Portekizcedir.

Bu örnekler çoğaltılarak dilin milli birlik ve beraberliği sağlamada rolünün çok önemli olduğu kanısına varabiliriz. Ulu Önder Atatürk'ün de dil konusunda yaptığı çalışmalar bunu destekler niteliktedir. Atatürk'ün dil alanında yaptığı çalışmalara 12 Temmuz 1932'de Türk Dil Kurumu'nu kısa adıyla TDK'yi kurması, 1 Kasım 1928 tarihinde kabul edilmiş olan Latin alfabesi kökenli Türk Alfabesi'nin ortaya çıkmasını sağlaması örnek olarak verilebilir. Biz de Ulu Önder Atatürk'ün açtığı bu yolda ilerlemeli, bağımsızlığımız için dilimize sahip çıkmalıyız.

Yazımı Ulu Önder Atatürk'ün 7 Şubat 1933 tarihinde söylemiş olduğu şu sözlerle noktalamak istiyorum: " Kesin olarak bilinmelidir ki, Türk milletinin dili ve milli benliği bütün hayatında hâkim ve esas alınacaktır."

BEHÇET NECATİGİL SOKAĞI

Şair BEHÇET NECATİGİL,
1964-1979 yılları arasında bu apartmanda
23 No'lu dairede yaşamıştır.

Poet BEHÇET NECATİGİL,
Lived in this apartment
between 1964 - 1979

Yazarların Doğdukları Evler

Duru TAYLAN
Hazır sınıfı

Geçmişte yaşayan şairlerimizin, yazarlarımızın yaşadıkları evleri hiç merak ettiniz mi? Gerçekten etkileyici görünüme sahip o evler, edebiyatçılarımızın duygu yüklü eserlerini anlamlandırmamız için bir fırsat. Birçoğu müzeye dönüştürülen bu evleri mutlaka ziyaret etmelisiniz.

TEVFİK FİKRET / BEŞİKTAŞ, İSTANBUL

AŞIYAN MÜZESİ

Ünlü şair 1906-1915 yılları arasında bu evde yaşamış, 1945 yılında da evi müze haline getirilmiştir. Aşiyan Müzesi Boğaziçi Üniversitesi yakınlarında, yeşillik bir yerde ağaçlarla bezili bir evdir. Evin manzarası İstanbul Boğazı'nı görmektedir. Şair hayatının son zamanlarını bu çok sevdiği yerde geçirmiştir.

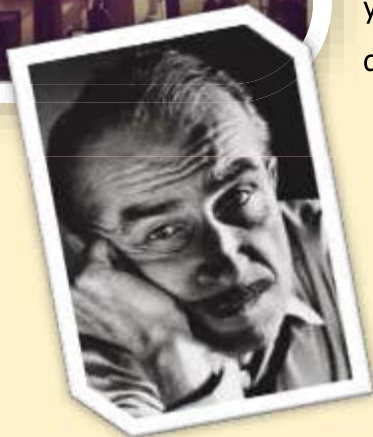
YAHYA KEMAL BEYATLI / BEYAZIT, İSTANBUL

Sessiz Gemi'nin yazıldığı Yahya Kemal'in Beyazıt'taki evi de edebiyatseverler için müzeleştirilmiştir. Burada Yahya Kemal'in eşyalarının çoğu, albüm ve madalyaları bulunmaktadır ancak bulunan en ilginç eşyası sevgilisinin saç teli ve ondan aldığı karanfildir.

ORHAN KEMAL / BEYOĞLU, İSTANBUL

Orhan Kemal Müzesi, Orhan Kemal Kültür Sanat Vakfı tarafından 2000 yılında kuruldu. Beyoğlu'nda bulunan müzede yazarın Ara Güler tarafından çekilmiş özel yaşamıyla ilgili fotoğrafları, aile albümleri, kitaplarının orijinal ilk baskıları, özel mektupları, hakkındaki yazılar, makaleler ve doktora tezleri dışında özel eşyaları da bulunmaktadır.

BEHÇET NECATİGİL / BEŞİKTAŞ, İSTANBUL

Evlerin ruhunu ve sahipleriyle ilişkisini edebi anlamda en çok işleyen yazarımız Behçet Necatigil, 16 Nisan 1916'da İstanbul'un Fatih semtinde, Atik Ali Paşa'da doğdu. Ancak doğduğu konak, büyük Fatih yangınında yandığı için ne yazık ki günümüze gelememiştir. Bir süre Beşiktaş Camgöz Sokağı'ndaki 22 numaralı ahşap evde yaklaşık on yıl yaşamıştır. Camgöz Sokağı'nın adı ölümünün ardından, 1987 yılında "Behçet Necatigil Sokağı" olarak değiştirilmiştir.

SAİT FAİK ABASIYANIK / BURGAZADA, İSTANBUL

Sait Faik yaşamının son 10 yılını Burgaz Ada' da geçirmiş, 1959 yılında ev müzeye dönüştürülmüştür. 1964 yılında ise şairin mirası Darüşşafaka Cemiyeti tarafından koruma altına alınmıştır. Müze ev 2009 yılında bakıma alınmış 11 Mayıs 2013 yılında ise yeniden sevenleriyle buluşmuştur. Müzede 'büyük öykücü' nün basılmamış eli sergilenmektedir

ORHAN VELİ KANIK / BEYKOZ, İSTANBUL

Hepimizin bildiği ve saydığı Orhan Veli Kanık 13 Nisan 1914'te bu evde dünyaya gelmiştir ve çok bilinen 'Anlatamıyorum' adlı şiirini de bu evde yazmıştır.

İstanbul'da Boğaziçi'nde

Bir garip Orhan Veli'yim

Veli'nin oğluyum

Tarifsiz kederler içindeyim

Rumeli Hisarı'na oturmuşum

*Oturmuş da bir türkü
tutturmuşum*

İstanbul'un mermer taşları

Başıma da konuyor martı kuşları

Gözlerimden boşanır hicran yaşları

Edalım...

Senin yüzünden bu halim.

İstanbul'un orta yeri sinema

Garipliğim, mahzunluğum duyurmayın anama

El konuşurmuş, görüşürmüş bana ne

Sevdalım...

Boynuna vebalim

İstanbul'da, Boğaziçi'ndeyim

Bir garip Orhan Veli'yim

NAZIM HİKMET/ KADIKÖY, İSTANBUL

Türk edebiyatının en güçlü şairlerinden biri olan Nazım Hikmet, İstanbul'un Kadıköy ilçesindeki bu evde eşi Münevver Hanım ile kısa bir süre yaşamıştır. Ev küçük değişikliklere rağmen halen ayakta, ancak ne yazık ki müzeye çevrilmediğinden eve girilememektedir.

MAVİ GÖZLÜ DEV, MİNNACIK KADIN VE HANIMELLERİ

*O mavi gözlü bir devdi
Minnacık bir kadını sevdi
Kadının hayali minnacık bir evdi,
bahçesinde ebruliii
hanımeli açan bir ev.
Bir dev gibi seviyordu dev.
Ve elleri öyle büyük işler için
hazırlanmıştı ki devin,
yapamazdı yapısını,
çalamazdı kapısını
bahçesinde ebruliiii
hanımeli açan evin.
O mavi gözlü bir devdi.
Minnacık bir kadın sevdi.
Mini minnacıktı kadın.
Rahata acıktı kadın
yoruldu devin büyük yolunda.
Ve elveda! deyip mavi gözlü deve,
girdi zengin bir cücenin kolunda
bahçesinde ebruliiii
hanımeli açan eve.
Şimdi anlıyor ki mavi gözlü dev,
dev gibi sevgilere mezar bile olamaz:
bahçesinde ebruliiii
hanımeli açan ev...*

Kaynakça

<http://www.ieblebitozu.com/turk-siiri-denilince-bilmeniz-gereken-15-sair-ve-siirleri/>
<http://www.asiyanmuzesi.com/index.php/tr/>
<http://www.google.com.tr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEwlvK-94DSAhXG1hoKHOs5ANKOFggYMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.arpaboyuyol.com%2F2015%2F06%2F06%2Fasiyanmuzesi%2F&usq=AFOjCNH5tDEP3smB-j2tqvrCf6-1cV2Sbw&sig2=UQJEZVLDPQMzhTWWsrqTdg>
https://www.google.com.tr/search?q=beh%3C%3A7et+necatiligilin+evi&blw=1366&bih=673&source=lnms&tbnm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwlvCoP_o94DSAhUBXRokKHQcyAsAQ_AUIBiqB

BOŞLUK

İrem Su KILIÇ
Hazırlık Sınıfı

Gözlerim duvardaki saate takılmıştı. Çıkardığı ses beni acayip rahatsız ediyordu. Hatırlamak istemediğim bir şeyleri sanki büyük bir zevkle bana anımsatıyordu. Üstelik hiç istifini de bozmuyordu. Gözlerim odanın içinde boş boş dolandı. Şu saatten kurtulmalıyım. Kendimi oyalamalıyım. Derken gözüm oyuncak bebeğime ilişti. Gözlerimi kaçırdım hemen. Nasıl gelmişti buraya? Atmak istemiştin ama bir türlü bunu başaramamıştım. Tekrar baktım, üstelik bu sefer gözlerine. Daha cesur... Hayır, daha kırık... "Beni bu berbat dünyanın ortasında bırakıp gittin. Senin arkandan ne kadar ağladım biliyor musun? Senin her yüzüne baktığımda içim nefretle doluyor. Benim tüm umudumu yok ettin. Şimdi mutlu musun?"

Kendi kendime konuştuğumun farkındaydım ama umrumda değildi. Hesaplaşma günüydü bugün. Senede sadece bir gün... Kendime itiraf edemediğim duygularıyla yüzleştiğim sadece bir gün...

Tekrar yükselttim sesimi:

"Acaba sen babasızlığın ne demek olduğunu biliyor musun? Hiç bilmedin, bilemezsin de. Her baba kelimesini duyduğumda yüreğimin sıkıştığını... Her kapı çaldığında babamın geleceği umuduyla kapıya koşup hayal kırıklığıyla dönmekten yoruldu. Çocuklar babalarını korkusuz ve cesur görürler. O niye cesur değildi? Beni bırakmak bu kadar basit miydi?"

Ne yapıyorum ben? Babamın dediği gibi yine şımarmıştım işte. Duygularımı kontrol edememişim. Neden beni hayal kırıklığına uğrattın baba. Senin için hep işlerin çok önemliydi hatta annem ve benden bile daha önemliydi için.

Çocuklar babalarından hep oyuncak isterler ya ama ben senden seni istemiştin. Anlamamıştın ki beni. Elinde şu karşımda duran gözlerini iri iri açmış bez parçasıyla çıkagelmiştin. Hayatım boyunca yanımda senin yerine aldığın oyuncaklar vardı. Ağladığımda sarılacak cesur bir baba yerine tüm çocukların hayali olan o oyuncaklar vardı. İşte diğer çocuklarla benim aramdaki fark bu. İlk gösterime bile gelmemişti. İşi çıkmıştır diye çok takılmadım. Başka gösterime gelir herhalde diye düşündüm. Ama yanılmışım. Hiç gelmedi. Her sorduğumda bana işi çıktığını kaba bir ağızla söylüyordu. Doğum günlerime bile gelmiyordu. Kendisi yerine hediyeleri geliyordu. Ama ben onu bekliyordum. Hiç bitmek tükenmeyen bir sabırla...

"Doğum gününe gelemediğim için kusura bakma"

Beni hiç anlamadın ya da anlamak istemedin. Hiç unutmam... Bir okul çıkışı babam beni almak zorunda kalmıştı. Zorunda diyorum çünkü

bunun hep altını çizirdi. Mutluluktan havaya uçacaktım sanki. Babam gelmişti. Fakat babamın tüm arkadaşlarının içinde bana bağırmasıyla son buldu bu mutluluk. Sırf onu gördüğüm an mutlu oldum diye herkesin içinde beni azarlamıştı. Babam hep böyle insandı işte. Çevresindeki insanları önemsemezdi. Beni... Hiç! O gün babamla konuşmadım. Bu olağan bir şeydi onun için. Gerekmedikçe konuşmazdı işte. Ne bileyim? Öyle işte. Gün geçtikçe daha çok kavga ediyorduk çünkü ben büyümüşüm artık. Her şeyin farkına varıyordum. Ama en kötüsü de ben ona baba sevgisine aç bir küçük bir çocuk gibi bakarken onun bana nefretle bakmasıydı.

Bir gün annemin ağlayışıyla uyandım. Annem, hep babamla kavga ettiğinde ağlardı fakat bu farklıydı. Her zamanki kavgalardan değildi.

O kadar içtendi ki onun ağlayışı canımı yaktı. "Baban artık yok kızım. O gitti." Zaten hep gidiyordu bir yerlere. Nedense hiç etkilenmedim. Annem ise hiç durmadan ağlıyordu. Annemin canı acırken babamın mutlu olması haksızlıktı. Annemi teselli etmek için elimden geleni yapmak istiyordum ama tek yapabildiğim ağlamaktı. İstemsizce... Yürekten gelen bir ağlama değildi üstelik. Sadece ağlamak için... Annem beni ağlayarak gördükten sonra sustu ve " Bir gün pişman olacak ve o gün hayatımıza devam edebilmeyi öğrendiğimiz gün olmuş olacak. Sen hiç merak etme! Her şeyin güzel olması için elimden geleni yapacağım." dedi. Bu benim daha çok ağlamama sebep olmuştu. Kendimi durduramıyordum. "Bırakıp gitti." İki kelime... Babam utanmadan o akşam eve gelmişti. Tam yemeğe oturduğumuz sırada babamın telefonu çalmıştı. Karşıda bir kadın vardı belli ki. Babam sofradan kalkmış ve sesini yapmacık bulduğum riyakâr bir tona ayarlamıştı. Beni oyalamak için de genelde bu ses tonunu kullanırdı. Dönmemeliydi o masaya. Döndü ve bana okulumu sordu. Okul... Konuşabildiği tek şey buydu. Okul...

"Git" diyebildim sadece. Kapıyı kapatıp çıkana kadar arkasından bağırdım: "Gitttttttt!"

Tabi bu kelimeye çok şey gizliydi: Kızgınlığım, öfkem... Sevgim, özlemim... Anlamadın ki beni. Gitmeni hiç istemedim. "Göstermelik oyuncaklar yerine seni istedim. Arkadaşlarıma babam benim kahramanım diyebilmek istedim. Sana sarılmak istedim. " Ben hep hayal kurdum. Mutlu olduğumuz hayaller... Öyle imkânsız falan da değildi üstelik. Parka gitmek istediği seninle mesela... Saçımı okşamayı, iyi geceler demeni, doya daya sarılmanı...

Ne bileyim işte? Bir baba kızıyla nasıl vakit geçirir ki? Başım inanılmaz bir şekilde zonkluyordu. Üstelik şu sevimsiz bebek umursamaz bakışlarla beni süzüyordu. "Kocaman kadın oldun, ne o? Ağlayacak mısın?" der gibi süzüyordu beni. Yerimden hızlıca doğrultum. Oyuncak bebeği elimde bir iki çevirdikten

sonra çöpe fırlattım. İşte başarmıştım. Bu kadar basitti işte. "

"Şimdi mutlu musun? İstediyin yere gidebilirsin."

Evin içinde döndüm durdum. Kendimi oyalamaya çalıştım. Yastıkları düzelttim mesela... Olmadı. Çıkardım onu çöpten. Göz göze gelmeye korktum gene o çokbilmiş bakışlarıyla beni üzmesini istemiyordum çünkü. Yastıkların birinin altına gizledim. Biraz olsun rahatlamıştım sanki. Bu şekilde anlamsız bir mücadeleden sonra kapı çalındı. Kendime gelmem biraz

zaman aldı. Kapıyı açmak, düşüncelerimden sıyrılmak istemiyordum. Daha da gömülmek istiyordum duygularıma. Kapı bu sefer daha hızlı çaldı. Kalktım ağır adımlarla kapıya doğru yürüdüm. Belki bu şekilde ağırdan alırsam kapıdaki giderdi. Kapıyı açtığımda kimse yoktu ortalıkta. Tam kapıyı kapatırken bir anda yerdeki kutu gözüme ilişti. Kutunun üzerinde kimden geldiği yazmıyordu. Sağa sola bakındım ama kimseyi göremedim. Evde annemde olmadığı için korkmuştum açıkçası. Ama bu korku farklıydı. Sanki olumsuz bir şey olmuş gibi hissediyordum. Kutuyu içeri aldım ama bir türlü açamıyordum. Elim kutuya gitmiyordu. En sonunda kendimi zorlayarak kutuyu açtım. Açtığımda istemsizce iki damla süzülme gözlerimden. O kadar... İki damlada gizliydi her şey. "Ahhh!" diyebildim sadece. Babamla olan fotoğraflarım, ona yaptığım resimler, onu ne kadar sevdiğimi anlatan notlarım... Kapıya koştum. Hatta terliklerle sokağa fırladım.

"Canım kızım" sadece bu kadar. "Canım kızım"

Telefonun sesiyle irkildim. Arayan kişinin sesini ilk başta tanımadım. Oldukça boğuk bir ses: "Kızım!" dedi. Annemdi. Yutkundum. Bir kez daha "Kızım!" dedi. "Tamam!" dedim. Bu kadar... Anlamıştım babamı sonsuzluğa uğurladığımızı. Bu sefer gerçekten gitmişti. İşte yine yapmıştı yapacağını. Bana bunu neden yaptın baba? Yaşadıklarımızın tek sorumlusu ben miyim şimdi? Bıraksaydın da senden nefret etseydim. Şimdi kendimden de nefret ediyorum. Neden? Bütün duygularımı törpülememi mi bekliyorsun? Gitme be baba! Gitme...

YAZARLARIN YAZMALARINA SEBEP OLAN GÜÇLER?

İrem Su KILIÇ
Hazırlık Sınıfı

Yazarlar; içlerindeki tüm acıları, mutlulukları döktükleri o yazıları neden yazarlar? Aşık olduğu için mi? Yoksa acılarını, dertlerini anlatmak için mi? Yazarlar insanlara söyleyemediklerini, yalnız hissettiklerinde yanlarında sadece bir kalem ve kağıdın olmasından dolayı yazarlar. Bir kalem ve kağıt onların umudu ve hissettikleridir aslında. Her insan yazar mı? Eğer her insan yazabilseydi o zaman yazmanın ne anlamı kalırdı ki? Herkes yazarsa duygular bu kadar güzel anlatılabilir miydi? Yazarlar, insanlara olan korkularından dolayı yazarlar. Bu korku insanlara bağlanmak korkusudur veya kaybetme korkusudur. Yazarlar hissettiklerini şaleledeki sular gibi akıp -

gidercesine yazarken bağlanmayacaklarını veya insanları kaybetmeyeceklerini sanarlar. Sanarlar çünkü asıl gerçek suyun kesilmesinden sonra fark edilir yani yazmayı bitirdiklerinde hala içlerindeki korkunun kaldığını ve kaosa dönüştüğünü fark ederler.

Onlar için yazmak bağımlılık olur bir süre sonra. O bildiğimiz kötü alışkanlık değildir bu bağımlılık. Olumsuz etkilerden koruyan, onları mutlu eden bir bağımlılıktır. Yazmak onları olgunlaştırır. Hayata başka yönden bakmalarına sebep olur. Peki siz hiç kenara sıkışmış gibi hissettiniz mi? Yazarlar genellikle bu duyguyu ağır bir şekilde yaşarlar. Çözümü basittir onlar için yazmak. Onlar yazı yazmayı ihtiyaç olarak görürler. Yazmadıkları zaman eksik hissederler. Peki bu kadar önemliyse onlar ne düşünüyorlar?

"Benim için yazarlığın sırrı, nereden geleceği hiç belli olmayan ilhamda değil, inat ve sabırdadır." - **Orhan PAMUK**

"Yaratıcılığın en büyük düşmanı kendinden şüphedir." - **Sylvia PLATH**

"İsterseniz kitaplarınıza kilit vurun; ama zihnimin özgürlüğüne vurabileceğiniz ne bir kilit var ne de sürgü, ne de kapatabileceğiniz bir kapı." - **Virginia WOOLF**

"Yazmak için yaşamalı, yaşamak için yazmamalı." - **Jules RENARD**

"Yazmak, aynı zamanda susmak, söylememek, sesini kesmek demektir, gürültüsüz haykırmaktır." - **Marguerite DURAS**

"Yazmak için yaşadım, yaşamak için yazdım." - **Samuel JOHNSON**

İnsanoğlu Ve Yazmak

Defne DÜZ
Hazırlık Sınıfı

Geçmişten günümüze kadar kendini ifade etmeye çalışan insanoğlu çeşitli yollarla bunu başarmıştır.Bu yollar bana göre üçe ayrılır.Bunlardan en yaygını sözlü ifadedir.Sonrasında yazma gelir.En sonucusu ise beden dilidir.Bugün sizlere yazmanın insanlarla arasındaki güçlü bağından bahsetmek istiyorum.

Yazmanın ne kadar önce ortaya çıktığı ya da kim tarafından başlatıldığı bilinmemektedir.Aynı zamanda her insana göre farklı bir anlam ifade etmektedir.Öncelikle sizlere benim için ne ifade ettiğini anlatmak istiyorum.Sanırım düşüncelerimi tam olarak ifade etmem imkansız .Fakat yazı yazarken kendimi konuşuyormuş gibi hissediyorum.Ellerim benden bağımsız hareket ediyor.Belki çoğu insan bunun bir palavra olduğunu,abartarak anlattığımı düşünecektir.Ben ise sadece ellerime ayak uydurarak bu satırları size sunuyorum.İşin komik yanı ise yazdıklarımın beni tatmin etmemesi.Kendinizi ifade etmenin bir türlü sonu gelmez.Kısacası yazı yazmak bana sonsuzluğu ifade eder.Koca ,sonsuz hayal dünyanızı dışarıya aktarma çabalarını.

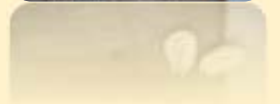
Daha geniş bir konu olan 'İnsanlar neden yazı yazar?' sorusuna gelecek olursak bu konunun bizi zorladığını hissedebiliriz. Hadi kendimize

soralım bu soruyu.Cidden insanlar neden kendini yazarak ifade etmeye çalışır?Konuşmak yeterli değil midir?Yoksa kalıcı bir etki mi yaratmak isteriz?

Kendini sözlü olarak ifade etmek oldukça etkili ve kolay olmasına karşın uçucudur.Yazarak ifade etmek ise daha derin ve kalıcı bir yoldur.Günlük hayatımızda sözlü ifade daha yaygındır. Yine de yazmaya devam ederiz.Bana kalırsa yazmak bir ihtiyaçtır.Sözlü ifadenin yeterli veya geçerli olmadığı koşullarda tek kurtuluş yolumuzdur.Aynı zamanda kalıcı bir şekilde kendimizi insanlara aşılammızı sağlar.Bizi yazılarımızdan tanır olurlar.

Son olarak bir yazarın değil,okuyucunun gözünden yazarak ifade etmenin önemini inceleyelim.Eğer kendinizi ifade edemiyorsanız sizin kişiliğinize ve düşüncelerinize yakın yorumlara tutunmaya çalışırsınız.Ve bu yorumlar yavaş yavaş ilham kaynağınız olmaya başlar.Daha sonrasında kendi tarzınız ortaya çıkar.Ardından ifade edebilme yeteneğiniz gelişir.Bir baktığınızda elinizde koca,dolu satırlar tutuyor olursunuz.İnsanoğlu olarak kelimelerin bize sınır koymasına izin vermemeli,buna karşın daha çok okumalı,daha çok yazmalıyız.Ancak bu şekilde ifade şekillerimizle birbirimize ışık tutabiliriz.

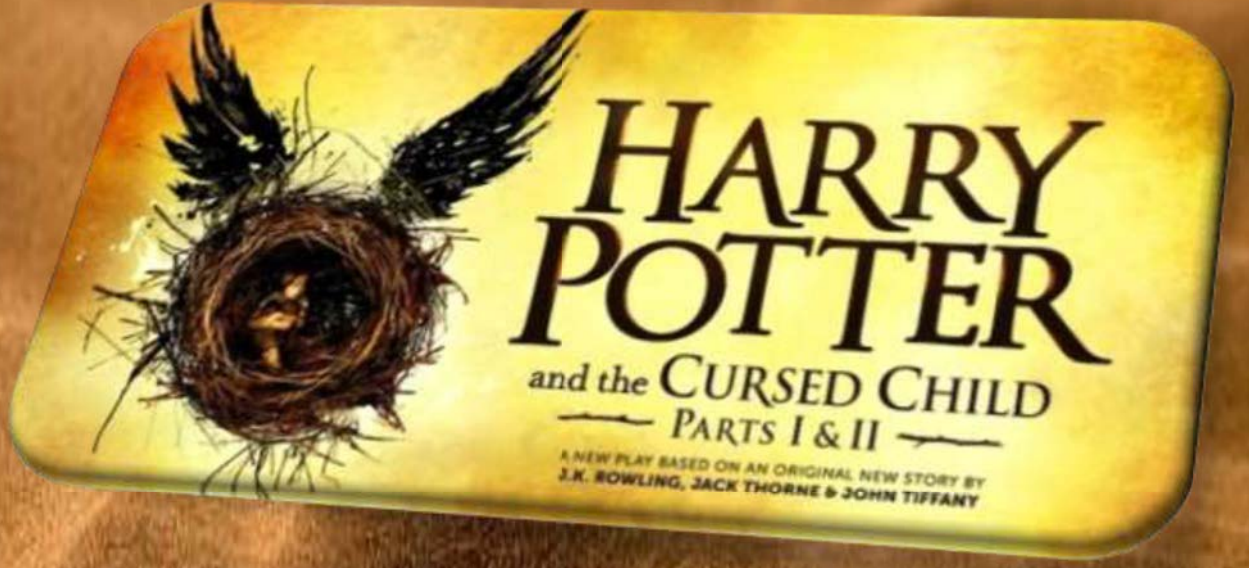
RYAN GOSLING

EMMA STONE

AŞIKLAR ŞEHİRİ

MUTLAKA İZLEYİN !

Yıllar Sonra Yeni Kitap!

"Harry Potter ve Lanetli Çocuk"

Tavsiye Ediyoruz

KİTAP SÖYLEŞİLERİ

OKUDUĞUMUZ KİTAPLARI PAYLAŞIYORUZ

**24 Şubat 2017 tarihinde okul
kütüphanemizde ilk söyleşimize başlıyoruz.
Sizleri de bekliyoruz**

**Öğrenci, Öğretmen ve Tüm Lise
Çalışanlarımız ile Hep Birlikte
Okuyor ve Tartışıyoruz**

TOPLU OKUMA GÜNLERİ:

27 Şubat 2017

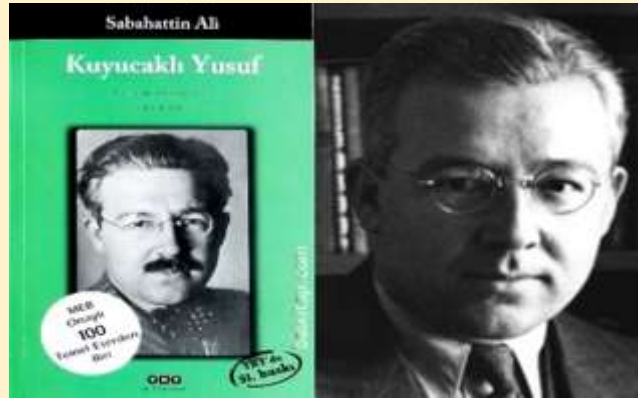
7 Nisan 2017

3 Mayıs 2017

Toplu İnceleme ve Tartışma Günü:

5 MAYIS 2017

KONFERANS SALONU

**KİTABIMIZ:
SABAHATTİN ALİ'DEN
KUYUCAKLI YUSUF**

Artık ıssız kırları bıraktı Pan;
Şimdi birçok ülkelerin milyonluk kentlerinde
Asfaltlarda, betonlarda dolaşiyor
Kızgın, uzun yazların öğlen saatlerinde.

Blok apartmanların şahane katlarından
En çalimli taşıtlara atlıyor.
Devcileyin arkalar, koskoca bankalardan
Yanında yordakçılar, yaşıyor.

Sessiz dilsiz kimseleri kestiriyor gözüne,
Dişlilerden kaçıyor.
Fabrika duvarları sağır kale kapıları
Yılgın yorgun adamlar, bezgin ürkek kadınlar..

Çullanıyor onların az ekmek sevincine.

Değil yalnız yazların kızgın sıcaklarında
Hemen her gün, hele büyük kentlerde
Bulvarları tarıyor, hain gülüşleri sessiz.
Pan'la karşı karşıya, gözleri kararıyor
Katı cıvık asfaltta yalın ayak bir işsiz.

Yoksullar açlar hastalar sürünürken
Kentlerin göbeğinde, kuytu köşelerinde;
Hıncını alamamış sanki insanlardan
Uygarlığı zalim, daha da azıtıyor
Atom bombalarında, uzay füzelerinde.

Yarınlar? Gizli kara gazte haberlerinde
O varsa ekmeklerde, sularda ağulu
Hattâ çocuk yüzlerine düşmüşse gölgesi,
Keser bizim gibiler yarınlardan umudu.

Renklerde, emeklerde, ırklarda..
Yahudiler, işçiler, zenciler.. Pan!

**Şu dünyada insanca yaşamak da yoksa
Ne kalıyor geriye, yüzyıllardan?**